ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Актуально

Кращий подарунок — стабільна чи нова робота

СТОР. 6

Прикмети часу

Фестивальна столиця не відбулася?!

СТОР. 9

Зворотний зв'язок

Передплатників стало більше

СТОР. 10

№ 242 (4992) СЕРЕДА, 22 ГРУДНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Збільшено виплати дітям у малозабезпечених сім'ях

Ранкове засідання 21 грудня

Сесійну залу і кулуари парламенту вже прикрашено новорічними ялинками. На третьому поверсі — ярмарок подарунків. Однак настрій у народних обранців вочевидь не святковий. До блокування опозиціонери вже не вдавалися, але відмовлялися брати участь у пленарному засіданні, доки з парламентської трибуни не прозвітує Генпрокурор про всі деталі розслідування справи про події 16 грудня, коли пристрасті у Верховній Раді зашкалило. СТОР. 2

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Я ВАМ ПИШУ...

Фронтовики чекають на повернення заощаджень

Багато було зроблено для святкування 65-ї річниці Великої Перемоги над фашизмом: вручено державні нагороди, видано чималі кошти і цінні подарунки. Щиро дякуємо усім, хто згадав про солдатів-фронтовиків! Під час привітань Президент держави, уряд і парламентарії, а також керівники областей і районів обіцяли ще й поліпшити умови життя колишнім фронтовикам... Не чутно нині й про повернення знецінених заощаджень! А до кінця року вже дуже близько.

Та ми продовжуємо сподіватися, що обіцянки наших керівників не були порожніми...

Андрій БОНДАРЕНКО та Петро ШЕВЧУК, інваліди II групи Великої Вітчизняної війни.

Кузьмина Гребля Христинівського району Черкаської області.

ПОДІЇ

Через загоряння підстанції гірників евакуювали на поверхню

Унаслідок загоряння на трансформаторній підстанції учора вранці було знеструмлено шахту «Жовтневий рудник» Донецької вугільної енергетичної компанії.

На момент аварії під землею перебували 95 гірників. Через зупинку вентилятора головного провітрювання роботи були припинені, працівники самостійно вийшли до ствола і піднялися на поверхню. На ліквідації пожежі задіяли дев'ять відділень Державної пожежної охорони МНС, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

Автоперевізники хочуть півищити тарифи. Інакше не виживуть

Луганські перевізники попередили обласну владу: якщо паливо подорожчає ще на 60—70 копійок, вони просто не вийдуть на роботу.

Президент Асоціації автоперевізників Луганської області Олександр Чумаченко обіцяє не проводити гучних акцій протесту та пропонує розв'язати проблему мирним шляхом — за столом переговорів. Підвищення тарифів на проїзд він вважає необхідним і як аргумент наводить приклад залізничників. За останні два роки залізниця підвищувала тарифи п'ять разів, а автоперевізники — лише одного разу, в лютому минулого року. На думку Олександра Чумаченка, підвищення тарифів необхідно провести у межах 20 відсотків, інакше підприємці не виживуть, **інформує наш власний кореспондент у Луганській області Алла АНТІПОВА.** СТОР. 6

Миротворців з Ліберії госпіталізовано

160 військовослужбовців, які у вівторок повернулися з Ліберії, відправлено на обстеження до Центрального медичного госпіталю Прикарпатського військового округу.

Напередодні після повернення з Ліберії у крові 80 військових вже було виявлено малярійний плазмодій, що є збудником тропічної малярії. Оперативне лікування дозволить знищити паразитів і не дасть можливість прогресувати важкому захворюванню. Тому чергову партію військових відразу відправили у госпіталь. Жодної небезпеки для родичів, які зустріли військовослужбовців у львівському аеропорту, немає. Малярійна інфекція передається лише через кров та укуси комарів. Військовослужбовці ще не захворіли, кажуть медики, бо інфекцію виявили на ранній стадії, **повідомляє наш власний кореспондент у Львівській області Богдан КУШНІР.**

КОРОТКО

- Аеропорт «Бориспіль» одержав черговий транш у розмірі 79 млн. грн. кредиту Японського банку міжнародної співпраці.
- На Буковині прикордонники затримали понад три тонни контрабандного тютюну.
- У Скадовську та Генічеську підтопленими залишаються присадибні ділянки.
- «Укренерго» скасувало січневий аукціон з експорту електроенергії через відсутність заявок.
- У Дніпропетровську затримано шахрайку, яка викрала з банківського рахунку 49 тисяч євро.

(За повідомленнями УНІАН).

До 25-ї річниці з дня аварії в Чорнобильській зоні розроблено маршрути для туристів

Депутати Європарламенту мріють побачити нас у ЄС

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з депутатом Європейського парламенту, членом Європейської народної партії Павелом Ксавері Залевскі **(на знімку)** на його прохання. Головною темою розмови стали євроінтеграційні перспективи нашої країни.

Пан П. Залевскі назвав успішними для нашої країни результати саміту Україна—ЄС, що відбувся 22 листопада у Брюсселі, відзначивши при цьому, що саме Європейський парламент доклав чимало зусиль до створення на зустрічі доброзичливої для нас атмосфери. «Наша мрія — побачити Україну в Європейському Союзі», — запевнив керівника українського парламенту П. Залевскі.

Зі свого боку Голова Верховної Ради звернув увагу на необхідності більш активної співпраці з країнами Євросоюзу та європейськими партіями, які щиро зацікавлені в інтеграції нашої країни до ЄС.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Досвід ветеранів має бути запитаний

Учора глава парламенту Володимир Литвин вручив відзнаки Верховної Ради ветеранам органів внутрішніх справ.

«Користуючись нагодою, складаю щиру вдячність за те, що ви робили в доволі не простий період, особливо, як мені видається, в роки незалежності, коли потрібно було викорчовувати, придушувати організовану злочинність», — зазначив Голова Верховної Ради. — Мені імпонує, що у вас, у гарному розумінні цього слова, є корпоративність, солідарність людей, які своє життя присвятили утвердженню правопорядку. У вас є величезний організаційний, адміністративний, командний, інтелектуальний досвід, який має бути запитаний».

Треба певний час і головне — розуміння того, що належить зробити».

«Сьогодні як ніколи потрібна відверта розмова. Треба буде приймати непрості рішення. Я розумію, що навколо цього буде боротьба. Єдине, чого боюся, щоб у запалі боротьби один з одним не зруйнували остаточно країну, — зазначив Володимир Литвин. — Я сподіваюсь і вірю, що ваш колективний, авторитетний голос у сфері вашої професійної діяльності звучатиме вагоміше».

Окрім того, Голова Верховної Ради вважає, що законопроект про пенсійну реформу доволі складний документ. А позицію Президента та уряду про те, що цей документ треба винести на всенародне обговорення, підтримують у парламенті.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Почесною грамотою Верховної Ради України нагороджено генерал-полковника міліції Юрія Черкесова.

Володимир Литвин сказав, що сьогодні є визначеність, відчуття певної стабільності.

Керівник парламенту зазначив: «Для нас наступний рік — рік витримки. Оскільки запропоновані новації — це той маховик, який не може швидко прокрутитися, бо країна величезна.

Голову Верховної Ради Володимира Литвина і керівника апарату парламенту Валентина Зайчука нагородили орденами за заслуги від Спілки ветеранів органів внутрішніх справ.

Сергій МЕЛЬНИК.

ВІТАННЯ

Працівникам енергетичної галузі України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня енергетика.

Успішне функціонування і розвиток вітчизняної економіки нерозривно пов'язані з надійністю й ефективністю роботи її визначальної сфери — енергетики. Стан справ у цій стратегічній галузі визначає виробничий потенціал країни, енергетичну безпеку держави, рівень соціально-економічного розвитку.

Щоденно виявляючи високий професіоналізм, цілеспрямованість, трудове сумління, енергетики навіть у часи глобальної фінансово-економічної кризи забезпечують надійну роботу високотехнологічного паливно-енергетичного комплексу.

Сьогодні енергетики України комплексно й послідовно працюють над модернізацією та примноженням базових потужностей галузі. Спільними зусиллями з депутатським корпусом здійснюється подальше вдосконалення існуючої законодавчої бази, узгодження її з міжнародними стандартами та вимогами. У цьому — запорука її інноваційного розвитку та гарантія енергетичної безпеки країни.

Нинішні посутні досягнення, фаховість, мудрість і досвід працівників енергетичної сфери є надійною запорукою нових здобутків і звершень галузі.

У цей святковий день зичу всім вам міцного здоров'я, добра, щастя і благополуччя в родинах, успіхів у праці задля власного добробуту та в ім'я процвітання України.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Із виступів представників депутатських фракцій

Іван КИРИЛЕНКО, «БЮТ—«Батьківщина»:

— Те, що відбулося минулого четверга, було безпрецедентним за своєю жорстокістю. Ми вимагаємо притягнути до відповідальності учасників справи, які безпосередньо били людей. Треба невідкладно запросити до парламенту керівництво Генпрокуратури та заслухати про хід розслідування цієї резонансної справи. Звільнити з посад урядовців, які брали участь у цьому побоїщі. Припинити політичні репресії та використання з цією метою силових структур, закрити кримінальні справи, які сфабриковано. Негайно мають бути звільнені всі політв'язні. Також вимагаємо ухвалити в цілому закон про опозицію.

Микола МАРТИНЕНКО, «Наша Україна— Народна самооборона»:

— 2010 рік добігає кінця. Як політична, так і соціально-економічна ситуація залишається дуже складною. Більше того, вона тільки загострюється. У державному бюджеті діри, як підтверджують дані Держкомстату, мільйони наших громадян мають доходи, нижчі навіть від прожиткового мінімуму. Тут є як об'єктивні, так і суб'єктивні причини. З одного боку, Україна досі переживає тяжку економічну кризу. З другого, в багатьох державах були оперативно розроблені й реалізовані стабілізаційні програми. Вони дали ефект економії й у соціально-політичній сфері. У нас найгучнішим звершенням став скандальний Податковий кодекс, його драконівські норми спричинили давно не бачений сплеск громадського протесту. Та сама історія повторюється і з держбюджетом-2011. Маю застерегти і від спроб такими само ударними засобами подарувати країні ще й Трудовий та Житловий кодекси, а також так звану пенсійну реформу.

Сергій КІВАЛОВ, Партія регіонів:

— 17 грудня відбулося пленарне засідання 85-ї сесії Венеціанської комісії, на якому було затверджено висновок про конституційну ситуацію в Україні у зв'язку з рішенням Конституційного Суду від 30 вересня цього року. Який же висновок зробила Венеціанська комісія? Щодо дати парламентських виборів — чітко зазначено, що це питання суто внутрішнє, і ми повинні його самі вирішувати. Відповідно до Конституції, йдеться у висновку, в редакції 1996 року термін повноваження парламенту — чотири роки, що може означати: наступні парламентські вибори мають відбутися в 2011 році. З другого боку, є висновок тієї само комісії, що відповідно до Конституції 2004 року парламентські вибори повинні проводитися у вересні 2012 року, бо під час виборів діяли ці конституційні норми.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ, Народна партія:

— За десять днів іде в минуле 2010 рік. І будь-які оцінки українських політиків мало чого варті. Бо зміст цих оцінок залежить майже виняткова від того, де зараз знаходиться той чи той політик, чи задоволений він своїм персональним місцем перебування. Дати об'єктивну реалістичну оцінку року, що минає, процесам та змінам, що його супроводжували, спроможний лише час. Не варто учасникам подій зациклюватися на оцінці цих подій. До речі, ще й тому, що за принципами політичної діяльності у сучасних політиків відмінностей не так уже багато. І вододіл має проходити між двома філософіями політичного та іншого життя. Одна — це руйнування, друга — творення.

Петро ЦИБЕНКО, Комуністична партія:

— Навряд чи помилюсь, якщо припущу, що ключовою темою тижня в роботі Верховної Ради поряд з бюджетом стане тема так званої пенсійної реформи. Але те, що готується, не має нічого спільного зі справжньою пенсійною реформою. Влада хоче вчергове залізти до кишені трудівникам для того, щоб вирішити проблеми держави. Це в дусі постраждянської України, вирішувати всі проблеми, у тому числі й проводити реформи не за рахунок держави, не за рахунок олігархів, не за рахунок грошових мішків, а за рахунок людини праці. А якщо завтра виникнуть проблеми в державному бюджеті? Не платитимемо зарплату вчителям, лікарям, військовим? Ця логіка реформ — шлях у нікуди. І зворушує, коли хтось із наших псевдореформаторів каже: а давайте, як у Європі, встановимо пенсійний вік у 63, 65, 67 років. Давайте, як у Європі. Тільки давайте все, як у Європі. А то тривалість життя, якість життя, зарплата — як у Африці, а от пенсійний вік — як у Європі.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Збільшено виплати дітям у малозабезпечених сім'ях

Ранкове засідання 21 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Після виступів від фракцій «БЮТ-«Батьківщина» та «НУ—НС» домоглися перерви для консультацій. Однак політичні опоненти не домовилися. Вимоги опозиціонерів не змінилися: як заявив лідер фракції «БЮТ-«Батьківщина» **Іван КИРИЛЕНКО,** найголовніші з них дві — заслухати в парламенті інформацію Генпрокурора про «депутатське побоїще» та «припинити політичні репресії» опозиції та її лідера Юлії Тимошенко. Натомість регіонали також були категоричні. «Ми не в дитячому садку, щоб запрошувати батьків, щоб вони замість нас розібралися в тому, що відбувається», — сказав головний регіонал **Олександр ЄФРЕМОВ.** Водночас він запевнив, що біло-сині підтримають пропозицію опозиції, щоб у Верховній Раді виступив Генпрокурор з аналізом усіх подій, які відбувалися в сесійній залі та в парламентських кулуарах під час блокування 16 грудня. Комуніст Валентин Матвєєв наголосив, що важливо не лише сісти за стіл перемовин, а, головне, — почути одне одного. Олег Зарубінський (Народна партія) закликав не галасувати, а працювати, дотримуючись Регламенту.

Підсумовуючи дискусію, Голова Верховної Ради Володимир Литвин запропонував проголосувати за заслуховування в парламенті в середу, 22 грудня, інформації Генпрокурора про оцінку останніх подій у Верховній Раді, які мали характер жорстких зіткнень, протистояння та силового з'ясування стосунків. Але водночас зауважив: якщо Генпрокуратура виступатиме арбітром, то Верховної Ради як такої може не бути. «Маємо парадокс: претензії висувають здебільшого правоохоронним органам — щодо припинення політичних репресій, звільнення політв'язнів і т. д., а блокується вищий законодавчий орган країни», — сказав В. Литвин. І застеріг: «Верховна Рада має бути збережена як майданчик, трибуна, де можна було б щоденно виголошувати ті чи інші позиції. Давайте зробимо назустріч одне одному по кроку, по півкроку, щоб налагодити діалог і всі вважали, що ми знайшли правильне прийнятне рішення. Бо якщо не досягнемо компромісу, то це питання слухатимуть уже після нового року». Глава парламенту запропонував після консультацій у фракціях ще раз заявити кожній фракції про свою позицію і поставити це питання на голосування, щоб його заслухати вже наступного дня. Фракція «БЮТ-«Батьківщина» і частина депутатів від «НУ—НС» покинули сесійну залу й зібралися радитися далі.

Парламентарії перейшли до розгляду питань за порядком денним і ухвалили постанову про календарний план проведення восьмої сесії Верховної Ради шостого скликання (260 «за»). Вона передбачає, що відкриття восьмої сесії парламенту відбудеться першого лютого, закриття — восьмого липня 2011 року.

Загалом прийнято проект закону про зміни до статті 15 Закону "Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям". Він передбачає збільшення виплат на дітей: на кожну дитину віком від 3 до 13 років у 2011 році — на 60 гривень, у 2012-му — на 120, у 2013-му — на 180, у 2014-му — на 250 гривень, а на дітей віком від 13 до 18 років у 2011 році збільшити на 100 гривень, у 2012-му — на 230, у 2013-му — на 360, у 2014-му — на 500 гривень.

Загалом також схвалено проекти законів про внесення змін до законів «Про здійснення державних закупівель» та «Про організацію і проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні».

Депутати вітали з днем народження своїх колег Сергія Кия і Віктора Тополова, котрому виповнилося 65 років.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Повідомлення

Прокуратурою м. Києва за матеріалами дослідної перевірки, проведеної органами внутрішніх справ щодо подій, які мали місце 16 грудня цього року в сесійній залі Верховної Ради України, порушено кримінальну справу за ч. 2 ст. 344 КК України (втручання в діяльність державного діяча).

Розслідування кримінальної справи доручено слідчому відділу прокуратури столиці.

Прес-служба Генеральної прокуратури України.

Зарплата — як у Африці, а от пенсійний вік — як у Європі

«Омолоджуючий ефект» пенсійної реформи

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Після кількаденної затримки нарешті оприлюднено текст урядового законопроекту «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» (реєстр. №7455), а це означає, що влада має намір провести пенсійну реформу в найкоротший термін. Хоча ще минулого тижня, коли Верховна Рада ухвалила постанову про проведення 16 лютого 2011 року парламентських слухань на тему: «Стан проведення пенсійної реформи та шляхи її вдосконалення», деякі експерти висловлювали думку, що реформа розпочнеться лише після її всебічного обговорення.

Проте, схоже, у владних коридорах вирішили, що це обговорення навряд чи щось змінить, а тим часом дефіцит Пенсійного фонду зростатиме й надалі. Отож, як зазначав прем'єр Микола Азаров під час представлення відповідального за пенсійну реформу — віце-прем'єра — міністра соціальної політики Сергія Тігіпка, «нам нікуди не дітися від пенсійної реформи, бо Україна на сьогодні є чи не останньою країною світу із застарілою солідарною пенсійною системою, котра позбавляє наших пенсіонерів шансу на отримання достойних пенсій». При цьому глава уряду наголошував, що хоч дефіцит Пенсійного фонду справді є та що він серйозний, проте пенсійна реформа започатковується «не заради скорочення дефіциту Пенсійного фонду», а заради того, щоб пенсійна система стала сучасною та справедливою. «Хіба ми маємо право зберігати ту викривлену систему, за якої людина, що відпрацювала 40 років, має пенсію 750 гривень, а інший попрацював пару років на гарній посаді і отримує пенсію в 40 тисяч? Це що — нормальна система? Ні, ця система абсолютно ненормальна і викривлена», — заявив прем'єр. Що ж нас чекає натомість? Найперше, про що вже багато говорилося, — це підвищення з 55 до 60 років пенсійного віку для жінок. Однак це ще не все.

Основні новації:

☞ пропонується розпочати формування накопичувальної системи пенсійного страхування, при цьому перерахування страхових внесків буде здійснюватися з моменту досягнення бездефіцитності Пенсійного фонду. Учасниками накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування будуть особи, яким на той момент виповниться не більше 35 років. У перший рік запровадження накопичувальної системи розмір страхового внеску має становити два відсотки від бази нарахування єдиного внеску з подальшим його щорічним збільшенням (на 1 відсоток) до досягнення 7 відсотків;

☞ адміністрування страхових внесків накопичувальної системи планується здійснювати через Пенсійний фонд, проте через два роки після запровадження сплати страхових внесків її учасники матимуть право обирати недержавні пенсійні фонди, в яких накопичуватимуться їхні пенсійні кошти;

☞ максимальний розмір пенсії пропонується встановити на рівні 12 розмірів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

☞ задля поліпшення пенсійного забезпечення працівників бюджетної сфери пропонується передбачити виплату їм при виході на пенсію одноразової грошової допомоги у розмірі 10 призначених місячних пенсій;

☞ виплату спеціальних пенсій особам, які мають право на достроковий вихід на пенсію, пропонується здійснювати лише після досягнення ними загальновстановленого пенсійного віку;

☞ збільшити період для врахування виплат (крім посадових окладів, надбавок за класні чини, вислугу років), що включаються в заробіток для обчислення спеціальних пенсій, до 60 календарних місяців;

☞ підвищити мінімально необхідний страховий стаж для одержання пенсії за віком з 5 до 15 років;

☞ пропонується збільшити необхідний страховий стаж для призначення пенсії за віком з 20 років для жінок та 25 років для чоловіків, відповідно, до 30 та 35 років;

☞ під час оформлення пенсії пропонується враховувати розмір середньої заробітної плати за три календарні роки, котрі передують року звернення за призначенням пенсії;

☞ перерахунки пенсій працюючим пенсіонерам, котрі отримують їх за вислугу років, проводитимуться тільки після досягнення ними пенсійного віку;

☞ планується поступове підвищення пенсійного віку для жінок з 55 до 60 років (починаючи з 1 лютого 2011 року заплановане його щорічне збільшення на 6 місяців), а для чоловіків-держслужбовців — до 62 років, починаючи з 2013 року;

☞ пропонується підвищити з 58 до 63 років вік для жінок, які можуть претендувати на одержання державної соціальної допомоги;

☞ військовослужбовці на встановлення пенсії за вислугу років зможуть претендувати при досягненні ними 45-річного віку та за наявності вислуги 20 календарних років (зараз — 15 років).

Отож не дивно, що сьогодні тисячі військовослужбовців та працівників правоохоронних органів пишуть заяви про відставку та про оформлення пенсій.

Із проекту:

«Максимальний розмір пенсії за віком (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати дванадцяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність. Мінімальний розмір пенсії за віком (...) за наявності у чоловіків 35 років, а у жінок 30 років страхового стажу, встановлюється у розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом».

Економічна вигода

На думку відповідального за проведення пенсійної реформи віце-прем'єра — міністра соціальної політики **С. Тігіпка** (на знімку), за рахунок додаткових надходжень до Пенсійного фонду та заощадження коштів тільки у 2011 році економічний ефект від ухвалення цього законопроекту становитиме близько 1,7 мільярда гривень.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Дитяче право по-дорослому

Сьогодні у Верховній Раді відбудуться парламентські слухання на тему «Законодавче забезпечення і реальний стан дотримання прав дитини в Україні»

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

Конвенція ООН про права дитини була одноголосно прийнята Асамблеєю ООН 20 листопада 1989 року — через 30 років після прийняття Декларації прав дитини. В ній викладено, як саме держави, неурядові організації, ЗМІ та приватні особи повинні дотримуватися прав маленьких громадян. Сьогодні у світі понад 96% дітей живуть у країнах, які зобов'язалися захищати їхні права, ратифікувавши відповідну конвенцію. Україна підписала документ, ще перебуваючи у складі СРСР. Однак основні документи, що стоять на сторожі прав неповнолітніх українців, створювалися вже в незалежній Україні. Наскільки вдалий сучасний правовий механізм у вирішенні дитячих проблем? — про це напередодні парламентських слухань «Голос України» розмовляв з головою підкомітету Верховної Ради з питань молодіжної політики, сім'ї і дитинства профільного парламентського комітету **Катериною ЛУК'ЯНОВОЮ** (на знімку).

— На чому збираєтеся акцентувати увагу колег?

— Доведеться звернути увагу і Президента, й уряду, і народних депутатів на те, що у світлі адміністративної реформи, уже введеної в дію, загубилося два важливі питання. Перше стосується сім'ї. У нас є Міністерство освіти, науки, молоді, фізкультури і спорту та Мінсоцполітики. А куди потрапила сім'я, ніхто так і не пояснив. Друге запитання стосується соціальних центрів: з боротьби зі СНІДом, для жінок, які зазнають насильства в родині, центри роботи з дітьми. Тепер їхня діяльність під великим сумнівом. Виходить, уся Європа ці центри відкриває (до того ж різної форми власності), щоб якнайкраще надавати населенню відповідні послуги, а в нас у зв'язку з реформою сім'я із соціальними центрами загубилася...

— Очевидно, це помилка. І невдовзі її буде виправлено. Про що ще збираєтеся говорити?

— Хотілося б обговорити ініціативу Президента про збільшення виплат на народження дитини. Я, напевно, єдиний народний депутат, що відкрито заявляє про свою незгоду з цим рішенням. Я вважаю, що діти не повинні коштувати різних грошей. Упевнена: перша дитина дається родині найважче. Батьки — молоді, роботи й житла немає, катастрофічно не вистачає грошей. Саме тому вважаю доцільно зважитися на першу дитину. Звідси й велика кількість розлучень. Тому вважаю, що збільшувати виплати потрібно саме за первістка. А друга, третя, як то кажуть, уже по торованій.

— З чим найчастіше звертаються у ваш підкомітет?

— Звернень багато й різних. Якщо брати сімейні питання, то бувають дуже складні. В Україні — дуже гарні «дитячі» закони. Це правда. Але й неурегульованих питань, що стосуються інтересів дітей (наприклад, майнових), дуже багато.

Одного разу до нас звернулася співробітниця апарату ВР, її родина ніяк не могла всиновити дитину. Маленькі дітки відразу ж ідуть за кордон. Ми підготували законопроект про мораторій на іноземне усиновлення. Він «гуляв» рік, поки був прийнятий у першому читанні. Всі ми чудово розуміємо: усиновлення сьогодні стало бізнесом. Щоб усиновити дитину в Україні, маленьку, здоровеньку і з гарною спадковістю, потрібно заплатити 30—40 тисяч у. о. Іноземці платять охочіше.

— Але хтось повинен відстежувати долю наших дітей, усиновлених за кордон?

— Чудове запитання. Що передбачає законодавство із звітності? Сім'я усиновителів раз на рік надсилає в наше посольство або консульство лист про те, що усиновлена дитина живе добре. Перевіряти вірогідність викладеного в листі в нас немає жодної змоги. Дитині добре за слів усиновителя. На цьому весь контроль закінчено. Але й звіти приходять не завжди. І нема кому поцікавитися: чому батьки не відзвітували, і де поділася дитина. Найбільше «загублених» дітей в Америці. В нашому посольстві в США не відзвітували 495 американських усиновителів. Крім того, не надійшла інформація про наших дітей у консульства Нью-Йорка (про 286 дітей), у Чикаго (291), у Сан-Франциско (278). Далі: в Іспанії «загубилося» 102 наших сиріт, в Італії — 128, у Неаполі — 87. Загалом — 1991 дитина!

— А скільки всього українських дітей вивезено за кордон?

— За роки незалежності — майже 20 тисяч. Щорічно в нас усиновлюють трохи більш як дві тисячі дітей. І, напевно, стільки само — могли б бути усиновленими. Насторожує інше: чому в нас усиновлення стало бізнесом. Як вітчизняне, так і іноземне. Так, приміром, кожний головлікар пологового будинку повинен упродовж трьох днів повідомити в Департамент з усиновлення про те, що є відмовна дитина. А головлікарі про це не повідомляють. І просто з пологового будинку дитина їде до... прийомних батьків.

— А хіба так можна?

— У нашій країні — виходить. У пологовому будинку залишаються документи про те, що народили дві жінки, в однієї — нібито мертва дитина, у другої — жива. Про те, що в пологових будинках таке практикується, цього року я чула вже чотири рази, причому, епізоди — в різних областях України, інформація — з різних джерел. Просто в пологовому будинку дитину усиновити легше, ніж через департамент з усиновлення.

— І скільки така дитина коштує?

— Ціна — стандартна: до 40 тисяч доларів. Тому я прихильник збільшення відповідальності головлікарів. Бажаючих усиновити діток не бракує. В мене інше питання: чому сиріт не меншає? В Україні майже 100 тисяч дітей чекають усиновлення. У Швеції дітей на усиновлення немає. Якщо вони з'являються, відразу проблема вирішується, дитина відразу потрапляє в родину. Або до близьких родичів, або до усиновителів. Трагедії в житті трапляються: батьки загинули в автокатастрофі, дитина залишилася сиротою. Але в Україні відсоток осиротілих дітей через смерть батьків дуже невеликий. Зазвичай, у нас сироти соціальні — при живих батьках.

— Що ви пропонуєте?

— Я вважаю, що матері, котрі покинули дітей, повинні платити аліменти. Не державі, своїй дитині.

— Та вони ж залишають частіше тому, що немає грошей, щоб прогодувати дитину.

— Розумію. Але минає час, мати влаштувалася, жива-здорова, отримує зарплату. Чому держава має відповідати за її дитину? Нехай відраховує 25% від своєї зарплати на особистий рахунок маляти...

— Таке практикується де-небудь у світі?

— Не знаю. Хай це перша дитина — помилка молодості. А якщо другу кинула, третю? Що це за фабрика з виробництва сиріт? Не хочеш піклуватися — не народжуй, презервативи навіть у продуктових магазинах продаються, XXI століття за вікном. А народила — відповідай за неї. Я просто не розумію, як по-іншому із цим боротися.

— Оцініть наше законодавство й сучасні реалії.

— Хороше законодавство. Я була в багатьох країнах і вивчала законодавчий досвід саме в дитячих питаннях. Повірте: усі відзначають, що законодавство в нас іде в ногу з європейськими стандартами. Що стосується захисту дітей і їхніх прав, тут у нас усе гаразд. Не ідеально, але більшменш на рівні.

— За п'ятибальною системою?

— З натяжкою на четвірку. Я вважаю, що за все в цьому житті потрібно відповідати. Уряд нехай відповідає за реформи, президент — за державу, а батьки мусять відповідати за своїх дітей.

— А наскільки дитині в Україні жити добре?

— Захищаються права і жити добре — дві великі різниці. Намагаються захищати всі ті, кого зобов'язав це робити закон. Не можна сказати, що міліція не намагається. І управління у справах сім'ї, і соціальні служби, у міру своїх можливостей. На четвірку — намагаємося. Питання інше — як жити добре. Це, напевно, потрібно запитувати у самих дітей. Мені хотілося б оцінити це за їхніми творами, малюнками і щасливими обличчями...

☞ ЗАМІСТЬ P.S.

29 січня 2011 року комітет з прав дитини ООН має намір заслухати звіт України про реалізацію Конвенції ООН з прав дитини. Незважаючи на всю прогресивність дитячого законодавства в Україні, проблем у маленьких громадян — ще греблю гати. А їх розв'язання — цілком у руках дорослих. Їм вирішувати, чи буде в країні ювенальна юриспруденція, чи стане суворішим закон про педофілію або про поширення дитячого порно, чи покарають батька за те, що він не бажає піклуватися про свою дитину. А також — чи виправить законодавець свої помилки, умисні чи ненавмисні, і чи почне ставитися до дитячих проблем по-дорослому...

Ірина ЛЬВОВА.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 210 Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за порушення законодавства про військовий обов'язок і військову службу

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 210 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) такі зміни:

в абзаці другому частини першої слова «від одного до трьох» замінити словами «від п'яти до семи»;

в абзаці другому частини другої слова «від трьох до семи» замінити словами «від десяти до п'ятнадцяти».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 30 листопада 2010 року.
№ 2711-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Україною та Іспанією щодо врегулювання та упорядкування трудових міграційних потоків між двома державами

Верховна Рада України **постановляє:**

Ратифікувати Угоду між Україною та Іспанією щодо врегулювання та упорядкування трудових міграційних потоків між двома державами, підписану 12 травня 2009 року в м. Мадриді, яка набирає чинності на 30-й день з дати отримання дипломатичними каналами останньої Вербальної Ноти, якою одна з Договірних Сторін повідомить іншу про виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності зазначеною Угодою.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 1 грудня 2010 року.
№ 2727-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Екваторіальна Гвінея про взаємну охорону секретної інформації

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Екваторіальна Гвінея про взаємну охорону секретної інформації, підписану 17 грудня 2009 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 1 грудня 2010 року.
№ 2728-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамагирією про взаємну охорону секретної інформації

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамагирією про взаємну охорону секретної інформації, підписану 26 травня 2009 року в м. Тріполі, ратифікувати.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,1 грудня 2010 року.
№ 2729-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» щодо слідчих підрозділів

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 9 Закону України "Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 358; 2010 р., № 4, ст. 34) такі зміни:

1) абзац другий пункту 6 виключити;

2) у пункті 7:

в абзаці першому слова «слідчі підрозділи» виключити;

абзац другий виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 2 грудня 2010 року.
№ 2738-VI.

Підвищився рейтинг області

Рівненщина у рейтинговій оцінці піднялася на п'ятнадцять сходинок, і нині вона — на п'ятому місці в Україні. Це свідчить про те, що голова Рівненської ОДА Василь БЕРТАШ **(на знімку)** та його заступники не сидять склавши руки. Їм було про що розповісти журналістам.

До свого активу керівник області записав те, що вдалося не лише зупинити спад промислового виробництва, а й наростити його обсяги до минулого року на тридцять відсотків. У межах двох відсотків плюсує область і по валовому виробництву сільгосппродукції, якої вироблено на більш як три мільярди гривень. А це — додаткові надходження до бюджету. Відтак уже зараз перевиконання власних доходів до обласного бюджету становить понад 10 мільйонів гривень. Щодо прогнозів виконання бюджетів усіх рівнів за весь рік, то очікується 1,24 мільярда гривень надходжень до держбюджету (на 19 відсотків більше, ніж у 2009 році). Власні доходи місцевих бюджетів становитимуть 1,03 мільярда гривень, що на тринадцять відсотків більше торішнього. Щоправда, ця цифра могла б бути і більшою, якби завдання з наповнення бюджету виконали Здолбунівський район і місто Рівне (останнє недоотримає 13 мільйонів гривень). По області очікується стовідсоткове виконання завдання з надходжень до Пенсійного фонду.

До 8,3 мільйона гривень вдалося скоротити заборгованість із виплати заробітної плати (на 1 січня вона становила 15,9 мільйона гривень). Вагома частка — 3,5 млн. гривень — припадає у цих боргах на Рівненський авторемонтний завод, який перебуває у віданні Міноборони і з яким обласна влада шукає діалогу, щоб вирішити проблеми підприємства. До речі, середня зарплата по Рівненщині нині становить 1,9 тисячі гривень; інфляція — сім відсотків, тоді як загалом по Україні — десять.

Обласна влада активізувала інвестиційну діяльність, відтак залучення інвестицій в область зросло на одинадцять відсотків.

Попри неоднозначне сприйняття громадськістю рішення Державного комітету ядерного регулювання України про продовження ще на двадцять років терміну експлуатації енергоблоків №1 та № 2 ВП «Рівненська АЕС», за словами першого заступника голови Рівненської ОДА Анатолія Юхименка, позиція влади щодо долі третього енергоблока, строк експлуатації якого минає незабаром, така, як і щодо двох перших. Адже це дає роботу тисячам людей. Крім того, дуже актуальним є завершення будівництва лінії передач від РАЕС до Києва, що дало б змогу транспортувати електроенергію до східних регіонів нашої держави і забезпечити стабільну роботу всіх енергоблоків станції, а також уникнути диспетчерських обмежень.

На Рівненщині послідовно виконується будівельна програма, яка передбачає пер-

шочергове спрямування бюджетних коштів на завершення будівництва об'єктів соціальної та гуманітарної сфер. За порівняно короткий термін, відколи область очолив В. Берташ, із розряду довгобудів вийшли терапевтичне відділення Рівненського госпіталю для інвалідів Великої Вітчизняної війни у селищі Клевань Рівненського району, спорткомплекс з басейном у селі Балашівка Березнівського району, а також школа у селі Богуші цього району. За рекордно короткий термін — три місяці — побудована сучасна добротна школа у віддаленому поліському селі Познань Рокитнівського району. Тож після зимових канікул і в Познані, і в Богушах діти сядуть за парти в нових школах. В області проведено інвентаризацію шкіл, які потребують або капітального ремонту, або добудови, або зведення нових приміщень. Таких — двадцять одна. Поступово їх доводитимуть до ладу.

Щодо сільського господарства, то цьогоріч втричі більше посіяно цукрових буряків, оскільки після перемовин обласної влади з цукропереробними підприємствами селяни отримали гарантію збуту продукції. Отож в області отримали більше мільйона тонн цукрових буряків. Щоправда, на Рівненщині зберігається тенденція до зменшення поголів'я великої рогатої худоби. Її, за словами першого заступника голови Рівненської ОДА Анатолія Юхименка, не змогла зупинити навіть обласна програма «Годувальниця», згідно з якою передбачалася безвідсоткова позика селянам на купівлю корів. Тому кошти з цієї програми переорієнтували на рослинницьку галузь.

— Дуже допомагало в роботі те, що нам вдалося налагодити діалог з жителями області, — каже голова Рівненської ОДА Василь Берташ. — Лише по «гарячій» телефонній лінії надійшло 1320 звернень громадян. З проблем, які порушені у 1280 із них, вдалося допомогти людям. Переконався, що ефективними є виїзні прийоми громадян у районах, тож їх проводитимуть і мої заступники. Останнім часом я побував на прийомах громадян у восьми сільрадах Дубровицького району.

Відповідаючи на запитання журналістів, зокрема, щодо формування бюджету області на наступний рік, Василь Берташ сказав, що над цим саме зараз працюють фахівці. Якщо Верховна Рада схвалить кошторис країни в цілому, то в останній день року на сесії обласної ради розглянуть і бюджет Рівненщини. Одне може сказати керівник області з упевненістю уже зараз: у цьому бюджеті буде передбачено раціональне використання кожної копійки, а 2011 рік він назвав роком стабілізації бюджету. Для області наступний рік буде роком освіти, будівництва сільських доріг, сучасних спортзалів.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото автора.

ТЕМА

Брехня в ім'я порятунку?

Екс-прем'єру, лідеру партії «Батьківщина» Юлії Тимошенко пред'явлене обвинувачення у перевищенні службових повноважень: нецільовому використанні коштів, одержаних від продажу квот на викиди парникових газів. А також з неї узято підписку про невиїзд. Сама вона переконує суспільство, що справа проти неї є «політичним замовленням влади».

Юлія Тимошенко впродовж останнього часу дуже по-різному пояснювала відсутність на спецрахунку японських коштів: «Екологічні гроші спрямовані на виплату пенсій». Утім, невдовзі вже заявляла, що вони знаходяться на рахунках державної скарбниці. І вже нині, що — на... рахунках Міністерства охорони довкілля. А також, що пенсії були виплачені не з японських коштів, а з бюджету. Тим часом слідство встановило, що колишні чиновники Кабміну, Мінфіну та казначейства саме за вказівкою екс-прем'єра незаконно змінили цільове призначення коштів спецфонду. Розтрату підтвердили американські аудитори.

Здавалося б, що за проблема нині? Гроші, призначені на екологію, на рахунку є (у червні вже уряд Азарова закрив діру, вочевидь узявши їх із запозичень — буде нам що повертати! — **Авт.**) Тож екс-прем'єр не винна, за її словами, гроші «не пішли в нікуди»? Але гроші грошам — різниця: «кіотські» були живими й чистими, а ті, що повернули, — бюджетні, зібрані з усіх нас.

Дивно, чому щодо цього мовчать фахівці, які дуже просто можуть «розкусити» не лише еквілібристику екс-прем'єра, а й пояснити пересічним громадянам. Візьмімо найпершу заяву Тимошенко, що екологічні гроші було спрямовано на виплату пенсій. Утім, про неможливість такої операції вона сама заявила днями, пояснивши, що «320 мільйонів євро перебувають на спеціальних рахунках Міністерства охорони довкілля, і що у будь-який момент, коли **новий уряд пройде всі без винятку процедури, які дадуть можливість ці гроші витратити на екологічні програми,** вони можуть бути витрачені» (підкреслення моє. — **Авт.**). Тож зрозуміло, що, не пройшовши цих процедур, і Кабмін Тимошенко не мав права їх використати.

Але якщо повірити в першу версію Тимошенко, що екологічні гроші спрямовано на виплату пенсій, то чи була така вже безневинна операція перетворення їх на пенсійні? Спробуємо розібратися, взявши за приклад просту ситуацію: уряд має придбати «тумбочку» вартістю 10 грн., яких не має. Тож позичив їх у японського сусіди, але використав не за призначенням. А повертати борг зобов'язаний. Оскільки уряд сам грошей не заробляє, а розпоряджається лише бюджетними, то він узяв їх у іншого «сусіди» — у народу, тобто в нас. Після чого вартість «тумбочки» становить уже не 10, а 20 грн. Адже якщо екологічні гроші неможливо було не повернути на спецрахунок, то народу ніхто нічого не повернув. Тож уряд начебто платив пенсії з екологічних грошей, а насправді їх зібрали з усіх працюючих, а також з самих пенсіонерів. У тому числі, щоб повернути за «тумбочку» японцям, але удвічі більше.

З другого боку, з'ясувати, де чисті японські гроші, а де українські — бюджетні, тепер неможливо, оскільки невідомо, куди їх спрямовали чи поділи. Незалежні аудитори назвали це шахрайством, а по-українськи це — звичайна, на жаль, схема заникування коштів...

Тим часом Юлія Тимошенко — знову у своїй стихії: з усіх сил кличе на барикади прихильників, запевняючи, що її не залякати... політичними репресіями, що в'язниці не боїться і т. п. Зрозуміло чому: рейтинг і її самої, і «Батьківщини» знижується, фіаско на локальних виборах завершилося непереконливою участю у протестах підприємців. Але частка правди у її словах є: неспроможність Тимошенко очолити масовий протест змусила владу «кувати» кримінальні справи. Тому нині навколо неї точаться «жагучі» дискусії: «Посадять чи ні?»

Звісно, що ні: можновладці й самі не раз переконувалися, що українці люблять скривджених героїв. Хіба що влада висуне вагомі докази, переконавши суспільство у скоєнні злочину. Проте і в цьому разі знайдуться прихильники Тимошенко, які всупереч усьому готові відстояти «нашу Юлю». З редакційної пошти я обрала лише одне повідомлення: «Позорники! «Голос України», журналіст Писанська вчепилися у Юлю: «Ах, кіотський протокол, ах витратила на пенсійний фонд! Коли б я мешкав у Києві, то й сам вийшов би на вулицю на захист Юлі. І привів би немало порядних людей, а не посіпак бандитів і їхніх прислужників».

І насамкінець. Є факт: нецільове використання коштів Прем'єр-міністром, котра не звернулася з цим питанням до парламенту, який мав би ухвалити чи не ухвалити відповідне рішення. Такі дії глави Кабміну суперечать законодавству. А чи не слабо самій Юлії Тимошенко пройти судові процедури — бодай для того, щоб суспільство переконалося: перед законом усі рівні?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Генеральна прокуратура приділяє особливу увагу нагляду за додержанням законодавства про звернення громадян

Виконуючи правозахисну функцію, за 11 місяців поточного року прокурорами за результатами вирішення звернень реально поновлено права понад 20 тисяч громадян. Насамперед з питань, що стосувалися виплати пенсій, зарплат, надання житла, матеріальної допомоги, охорони здоров'я, порушення прав неповнолітніх, права власності на землю та працю.

Зокрема, понад 3,5 тисячі соціально незахищених людей повернуто заробітну плату.

Завдяки вжитим прокурорами заходам усунуто порушення конституційних прав майже 2,3 тисячі інвалідів, пенсіонерів, яким ліквідовано заборгованість із виплати компенсацій за санаторно-курортне лікування, забезпечено візками, перераховано пенсії, надано безкоштовну медичну допомогу тощо.

Прокурори належно забезпечували повноваження щодо представництва інтересів громадян, які через фізичний чи матеріальний стан, похилий вік або з інших поважних причин не спроможні самостійно захищати свої порушені права, внаслідок чого задоволено понад 3,5 тисячі звернень з цих питань.

Активно спрацювали на цьому напрямі прокурори Донецької, Закарпатської, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Рівненської, Хмельницької областей, де задоволено кожне друге-третє звернення з цих питань.

Здійснюючи свої повноваження з нагляду за додержанням законодавства про звернення громадян органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, прокурори вживали заходів щодо усунення порушень конституційних прав громадян. За результатами розгляду внесених 2,7 тисячі документів реагування, до відповідальності притягнуто 2,4 тисячі посадових осіб, у тому числі 250 контролюючих органів. За заявленими в інтересах громадян позовами реально відшкодовано понад 148 мільйонів гривень.

Органами прокуратури України і надалі вживатимуться практичні заходи щодо посилення нагляду за додержанням законодавства про звернення громадян, захисту конституційних прав і свобод, поновлення їх порушених прав і притягнення до відповідальності осіб, які допустили ці порушення.

Прес-служба
Генеральної прокуратури України.

Нині навколо неї точаться «жагучі» дискусії: «Посадять чи ні?»

«Мінувати Верховну Раду не буду...»

Народний депутат України Юрій ГНАТКЕВИЧ — про свою нелегку долю, парламент першого і нинішнього скликань та чому він... погрожував замінувати трибуну

ХТО Є ХТО

«За один вірш могли й розстріляти...»

— Ваші батьки були репресованими. Чи вже в дитинстві вам було відомо всю їхню історію, чи дізналися правду лише після розкриття архівів?

— Я політикою цікавлюся, скільки себе пам'ятаю. Батька розстріляли німці разом з польською поліцією, як дізнався з архіву, за спробу встановлення підпільної радіостанції УПА. Матір посадили на 10 років, коли мені було чотири. Я залишився з дідом і бабою — материними батьками. І добре знав, за що засудили матір, бо чув про це із розмов дорослих. Коли матір забрали, їй було всього 22 роки. Під час арешту енкаведист сказав: «Прощайся з сином». Потім читав її карну справу — її посадили за «пособничество бандитам». Так тоді називали (і зараз дехто називає) вояків УПА. Цікаво, що вона мала лише два допити, запротокольовані на кількох аркушах із зошита «в арифметику». Все це я на власні очі бачив в архівах СБУ в Рівному. Перший допит від другого, власне, нічим не відрізнявся. Тільки в кінці другого допиту було додаткове запитання слідчого, молодшого лейтенанта Дружиніна: «Была ли у вас кличка?». І мама своєю рукою написала: «Ні, псевдо я не мала». Якби вона мала «псевдо», отримала б як «член банди» не десять, а 25 років.

— Мати справді займалась якоюсь «бандитською» діяльністю?

— Вояки УПА переховувалися в лісах. Це були прості хлопці, здебільшого сільські парубки, а серед них сусіди, навіть родичі. Пам'ятаю з дитинства, як до нашої хати приходили якісь озброєні люди, співали пісень. Мати їх годувала, прала їм, щось давала з собою в ліс. До речі, у материній справі не було жодного свідка. Її звинуватили за чиїмось доносом. Вона в усьому відразу зізналася. Мати провела десять років у концтаборах Дудінки і Норильська, що на самому березі Північно-Льодовитого океану. Пам'ятаю, як дід часто нагадував: «Пора написати матері письмо!». І я писав. Отже, все моє дитинство було «політичним». Коли мама повернулася, я вже закінчив дев'ятий клас. Вона дуже часто повчала: «Юрцю, я тебе Христом-Богом молю: мовчи, нічого ніде не говори, бо посадять і пропадеш». Мати не раз розповідала мені, як у сталінських концтаборах знущалися з в'язнів. Колись опишу про це в мемуарах. Кілька років тому я у своєму рідному селі побудував меморіальний комплекс, де є пам'ятники односельчанам, які загинули на фронтах війни і котрі віддали життя за самостійну Україну. На першому викарбовано 33 імені загиблих, а на другому — 25, серед них 15 воїнів УПА. Минулої весни я відвідав шість братських могил вояків УПА в моєму рідному краї (Радивилівський район на Рівненщині), після чого виникла ідея поставити їм спільний пам'ятник. І така робота вже ведеться.

— Вам було лише 18 років, коли вас, студента Київського інституту іноземних мов, засудили на три роки «за антирадянську агітацію». Невже таке було можливе за один вірш? Чи знаєте, хто на вас доніс?

— Мене судили не одного, нас було троє студентів. Нам хотіли «пришити» «групівщину», але не вдалося, бо мій один одного мало знали. А «доносчика», звісно ж, ми всі троє «розкусили». За тих часів КДБ скрізь мав своїх інформаторів. Були вони і серед студентів. Якби не цей вірш, мене могли б лише «налякати», виключивши з інституту, бо жодною антирадянською агітацією я не займався. Сам дивуюся нині, звідки в мене було стільки злості, висловленої у цьому вірші. Мабуть, через засуджену матір, через бачені мною сцени розправ з бандерівцями, через нічні походеньки з бабою, щоб украсти щось у колгоспі...

ЦИТАТА

«Чи довго ще будем коритись катам?
Як довго ми будем носити кайдани?
Чи, може, ми плюнем в лице ворогам?
А може, відваги набравшись, ударим,
щоб чорна їх кров потекла по тиранах?»

За цей вірш Ю. Гнаткевича у 1958 році засудили за «антирадянщину».

За такі вірші у часи Сталіна розстрілювали... Але Сталіна вже не було. Були вже трохи інші часи. Що мені допомогло? Зі мною в камері сидів один чоловік — Миролюбов Олександр Іванович. Він був сином білогвардійця. Його впіймали радянські спецслужби в Югославії. Він уже «відсидів» 10 років на лісосплавах, одружився на киянці, але йому «ще щось пригадали». Миролюбов ходив по камері й повторював: «С одного медведя, сволочи, хотят две шкуры содрать». А мені казав: «Юра, я вижу, ты умный парень. Если ты будешь на суде что-то доказывать, строить из себя героя, — посадят и сгноят. Скажи, что ты больше не будешь, что ты ошибался, что на тебя повлияло то, что мама сидела в тюрьме». Я його послухав, і це «спрацювало». Зараз думаю, що зробив правильно. Суддя прийняв рішення «дати» мені три роки умовно.

— А не пропонував КДБ співпраці? Як вас поновили в інституті? Чи вступали до Компартії?

— Я планував далі вчитися. І вже через два роки роботи на цегельному заводі мені дали дуже добру характеристику, і я звернувся до ЦК ЛКСМУ, щоб ті попросили Міністерство освіти поновити мене на навчання на заочне відділення. До речі, ті два студенти, яких судили разом зі мною, відбули кілька років у таборах і, повернувшись, теж змогли закінчити навчання в інституті. Думаю, КДБ переслідував у ті часи лише впертих і активних дисидентів. А до тих, хто «замовкав, перевиховувався», у них втрачався інтерес. Коли я вже став завідувачем кафедри іноземних мов, безумовно, я часто спілкувався з працівниками КДБ. Мої підлеглі часто виїжджали за кордон, як правило, на підвищення кваліфікації. На кафедрі працювали німці з НДР, діти репатріантів, які повернулися з Франції. Вони чомусь рвалися назад за кордон. Пригадую, коли до Києва приїхав президент Франції, здається, Жискар д'Естен, мене запросили до КДБ і кажуть: «У нас є дані, що ваша викладачка хоче передати президенту Франції лист в оперному театрі. Вмовте її, щоб вона цього не робила». І я вмовляв. Моя кафедра була найчисельнішою в КПІ. Щоразу, коли хтось із кафедри виїжджав за кордон, чи хтось звідти приїжджав, я мав давати характеристику і ручатися.

До аспірантури мене дуже не хотіли приймати. Колишній ректор інституту, який у 1958 році отримав за нас трьох, «націоналістів», догану по партійній лінії, сказав, що зробить усе, щоб я не поступив. Але я вчинив обачно: склав усі кандидатські мінімуми на «п'ять», а тоді зданий кандидатський мінімум звільняв від вступних іспитів до аспірантури. На моєму рефераті мій майбутній науковий керівник Вольф Абрамович Бухбіндер, котрий нині живе в США, написав: «Содержимое сего свидетельствует о незаурядном таланте соискателя». «Пришити» мені якусь політику теж не змогли, бо я поводився «тихо», був одружений, мав сина.

Коли в КПІ оголосили конкурс на завідувача кафедри, я, трохи повагавшись, подав документи. Але ніхто, крім мене, більше не подав, бо в Києві за моїм фахом було дуже мало кандидатів наук. А ректором КПІ тоді був щойно призначений Денисенко Григорій Іванович. Його перевели з Львівської політехніки. Ми його називали «будівельником», бо він розбудував КПІ таким, яким він є зараз. Коли він представляв мої документи на Вченій раді, з залі хтось вигукнув: «То він же не член партії!». Ректор стукнув рукою по столу і сказав: «То вступить!». А я не вступив. Чому? Перша причина — не хотів розказувати свою біографію. Друга — не люблю стояти в чергах. А в КПІ була величезна конкуренція, щоб вступити в партію. Тоді охоче в партію приймали робітників і селян, а інтелігенція мусила в черзі стояти. Диплом кандидата наук мені давав більші можливості, ніж партійний квиток. Зауважу, що в той час у КПІ було багато завідувачів кафедр, які не були членами КПРС. Для КПІ завжди були характерні вільнодумство і «революційні традиції». На початку перебудови я був головою осередку Народного руху КПІ і створив там інститутський осередок Товариства української мови. Вони і висунули мене кандидатом у депутати.

«Зараз у парламенті грошима не пахне, а смердить»

— У чому відмінність першого парламенту незалежної України від нинішнього? Чому національна ідея, яку так обстоювали ви та інші націонал-демократи, так і не змогла об'єднати українців?

— Чим відрізняється? За формальними ознаками — у нас не було мобільних телефонів, і ми виступали не з місця, а від мікрофона. Іван Плющ оголошував: «Перший мікрохвон! Другий мікрохвон!». Якщо без жартів, то ми глибше відчували свою відповідальність. Ми жили і працювали в епоху корінного історичного перелому. І це відчувалося по всіх: і по членах Політбюро КПУ, і по секретарях райкомів, і по директорах заводів, і по головах колгоспів, і по таких рухівцях, як я. Ми розуміли, що живемо у відповідальний історичний період, і що від того, як себе поведемо, такою буде вся подальша доля України. Я до всіх тодішніх керівників Компартії України (а вони всі були депутатами) ставлюся з повагою, бо вони виявилися гідними своєї історичної місії. Усі вони прийшли до високих посад від верстата, від роботи в колгоспі і не були вискочками, як зараз, — йому 40 років, а він уже мільярдер. У нас не було мільярдерів і мільйонерів. Ми розуміли дисципліну і ходили на засідання та голосували самі за себе. Зараз є багато депутатів, які не з'являються місяцями і навіть роками. Їх, окрім свого бізнесу, нічого не цікавить. Ми сотворили дикий капіталізм, який будувався шахрайською приватизацією. До влади прийшов, по правді сказати, кримінальний та напівкримінальний капітал. Жоден завод і жодна фабрика в Україні не були приватизовані з дотриманням законів і моралі. Останні два президенти — Кучма і Ющенко — ніби політичні антиподи. Але ними обома «крутив» великий капітал і вони йому обидва служили. Кажуть, що гроші не пахнуть. У парламенті вони смердять.

ТОЧКА ЗОРУ

«Багато українців збайдужіли до своєї національної ідентичності. Їм усе одно: українці вони, чи хохли, чи є ще українська мова, чи її вже нема. Ми зробили Україну, а треба було ще й творити українців і єдину українську націю. На жаль, нам це не вдалося, бо українців в Україні, які усвідомлюють себе частиною української нації і в яких болить душа за все українське, залишилося надто мало».

— З приходом нової влади знову «розбудили» мовне питання — з одного боку, в парламент внесено законопроект від коаліції, який надає переваги російській мові, а ви з колегами були автором кількох законопроектів на захист української. Нещодавно ви навіть погрожували замінувати парламент і оголосити безстрокове голодування, якщо ухвалять «більшовицький» законопроект. Наскільки серйозною була погроза? Може, мовне питання зараз взагалі краще не чіпати, щоб це не призвело до поглиблення конфронтації в суспільстві?

— Мовне питання є національним питанням. А національні питання в усі часи були і нині залишаються найгострішими. Законопроекти про мови вносилися завжди, зокрема в ті часи, коли Головою Верховної Ради був Олександр Мороз. Пригадую, була навіть публічна полеміка між мною і Морозом у формі «відкритих листів». Ми, націонал-патріоти, не наполягали на розгляді мовних законопроектів в ті часи, бо знали: як тільки ми їх поставимо на голосування, комуністи, «патріоти Донбасу» і зросійщена інтелігенція не дадуть нам їх ухвалити. Коли президентом став Ющенко, мовного питання він, на жаль, не форсував, а більше переймався налагодженням мостів з донецькою Партією регіонів, через що хитка помаранчева коаліція швидко розвалилася і їй було не до законів про мову.

БУЛО Й ТАКЕ

Якось ми зустрілися з О. Морозом у парламентському буфеті. Мороз мені каже: «Ми вирішили всі мовні законопроекти відкласти і створити комісію, щоб зробити щось єдине, погоджене, бо інакше ми нічого не проголосуємо».

Яка зараз мовна ситуація в Україні? В суспільстві за двадцять років склався певний мовний консенсус. З одного боку, бачимо продовження панівного становища колись імперської російської мови. З другого, офіційна державність української мови сприяє її поширенню серед усього населення та змінює ставлення до неї молоді й державних службовців. Нині склався повний білінгвізм на пасивному рівні — тобто немає людей, які не розуміють української. Водночас уже більшість службовців, суддів, прокурорів, адвокатів, багато офіцерів можуть говорити українською. Навчаються української мови і депутати. Як приклад назву Віталія Хомутинніка. Ви чули, якою чудовою українською він доповідав Податковий кодекс!? Мови навчаються не з підручника, а з життя, і головним чинником тут є мотивація. Це, до речі, підтвердив Віктор Янукович. Моя сусідка — Наталія Вітренко — якось у ліфті обурювалася: «Вы заметили, что Янукович сейчас везде выступает только на украинском?». Ми вітаємо намагання прем'єра Азарова навчитися української, але не можемо вітати призначення ним відповідальними за гуманітарну і мовну політику ставлеників російських шовіністів.

Законопроект про мови, який внесли «більшовики», на перший погляд, є ніби демократичним, європейським, бо активно захищає права національних меншин. Але за нинішніх обставин він реально захищав би лише російську мову і нищив би українську та мови національних меншин. Метафорично кажучи, він захищав би вовка від упійманого ним зайця. Це «хід конем», щоб зробити в Україні в обхід Конституції російську мову другою державною і навіки закріпити «розукраїнення» східних і південних регіонів України. Тому цей законопроект "не пройде": за нього навіть не всі голосуватимуть з нинішньої більшості. Не перевелися ще українці в українському парламенті!

— Тобто ви вже відмовилися від своїх намірів «мінувати Верховну Раду»?

— Нещодавно прочитав про себе фейлетон «Підривник із БЮТу», де описується, що я ніби принесу портфель, витягну з нього два дротики, напишу на портфелі «заміновано», поставлю його на трибуну і кричатиму німецькою «Halt!.. Nicht schiessen!». Звичайно, я, аби привернути увагу журналістів, ужив метафору, а насправді мінувати нічого не збирався. Який з мене підривник? На протестне голодування готовий піти без вагань, бо маю досвід. Мій рекорд — 20 днів без їжі. Готовий протриматися сорок днів. У разі чого, піднімемо «мовний майдан». Але впевнений, що Володимир Литвин — настільки досвідчений чоловік, що скаже: «Заспокойтеся!. І не збурюйте людей!».

P. S. Коли верстався номер, Юрій Гнаткевич після драматичних подій у парламенті 16 грудня, коли під час блокування трибуни відбулася сутичка між депутатами, потрапив до лікарні з гіпертонічним кризом. Телефоном він повідомив, що вже впродовж року в нього (чомусь саме у Верховній Раді) часто підвищувався тиск. Нині він почувається нормально, але має намір після виписки лікуватися за власним методом — постом та голодуванням.

Юліана ШЕВЧУК.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Юрій ГНАТКЕВИЧ, народний депутат від Блоку Юлії Тимошенко. Народився 4 квітня 1940 року на Рівненщині в селі Добривода. 1956 року вступив до Київського інституту іноземних мов, але 19 травня 1958 року був умовно засуджений за «антирадянську агітацію» та відрахований з вузу. 1994 року був реабілітований. Упродовж п'яти років працював робітником на Корчуватському цегельному заводі, продовжуючи навчання заочно. Пізніше поступив до заочної аспірантури. Кандидат педагогічних наук. Педагогічну діяльність почав у Київському будівельному інституті, а з 1972 по 1990 рік завідував кафедрою іноземних мов в Київському політехнічному інституті. У часи перебудови став одним із активістів Народного руху України. Був делегатом його Установчого з'їзду. Протягом восьми років очолював столичну організацію Товариства «Просвіта». У Верховній Раді першого скликання входив до Народної Ради.

У Львові Галицький районний суд поновив заборону на продаж алкогольних напоїв з 22.00 до 10.00, *повідомив наш власкор Богдан Кушнір*

Нову станцію метро «Олексіївська» вчора у Харкові відкрив віце–прем'єр–міністр, міністр інфраструктури України Борис КОЛЕСНІКОВ, *повідомляє наш власкор Микола Косий*

СПОРТ

Лебідь збирає титули

Легка атлетика. Знаменитий український спортсмен Сергій Лебідь переміг на турнірі з кросу Cross Cup в Бельгії. Він перший прийшов до фінішу на змаганнях, які супроводжував сильний снігопад. Любонь, ви пам'ятаєте, як нещодавно Лебідь вдев'яте переміг на чемпіонаті Європи з кросу.

Європейська дюжина

Гандбол. Суперником жіночої збірної України у зустрічах плей-оф за право виходу на першість світу стане команда Ісландії.

Перший поєдинок відбудеться 4—5 червня, матч у відповідь — 11—12 червня наступного року. Фінальна частина чемпіонату триватиме з 3 по 18 грудня 2011 року в Бразилії. Там виступатимуть 12 європейських збірних. Чотири з них вже відомі: діючі чемпіонки світу — росіянки і призери останнього чемпіонату Європи — Норвегія, Швеція і Румунія.

Решта вісім путівок дістануться командам, які здобудуть перемоги у плей-оф. Про пару Україна—Ісландія ми вже згадували. Інші пари мають такий вигляд: Чехія—Чорногорія, Голландія—Туреччина, Іспанія—Македонія, Франція—Словенія, Хорватія—Сербія, Німеччина—Угорщина, Польща—Данія.

Козирі та слабкі ланки «Бешикташа»

Футбол. Київське «Динамо» має рівні з «Бешикташем» шанси на вихід до 1/8 фіналу Ліги Європи. Так вважає екс-гравець «Динамо» румун Флорін Чернат, який тепер виступає в Туреччині. «Якби «Динамо» потрапило на «Галатасарай» або «Фенербахче», то шансів у киян було б більше на прохід, а так дам 50 на 50. Нині «Бешикташ» на підйомі. Сильніше за них в чемпіонаті Туреччини, стосовно гри, лише «Трабзонспор».

Далі Чернат розповів, що в «Бешикташа» є сильний іспанський нападник Гуті, який відіграв багато років у «Реалі», і вправний опорник Ернст. Це, так би мовити, основне багатство стамбульської команди.

А от слабкими ланками в «орлів», на думку колишнього динамівця, є центр оборони та воротар. Чернат додав, що «Динамо» варто постаратися вдало зіграти на контратаках, коли надгарячі турецькі фани поженуть «Бешикташ» в атаку.

До речі, українські клуби «Динамо» і «Металіст» свої матчі 1/16 фіналу Ліги Європи зіграють 17 та 24 лютого. Як уже згадувалося, «Динамо» боротиметься проти «Бешикташа» на виїзді 17 лютого, початок зустрічі — о 20.00. У Києві 24 лютого матч почнеться о 22.05.

А «Металіст» першу зустріч з німецьким «Байєром» розпочне вдома о 22.05 17 лютого, матч у відповідь зіграє 24 лютого (початок о 20.00). У кожному випадку час початку зустрічей київський.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ

Хлопчик помер під час відпочинку

В Одеській обласній інфекційній лікарні помер 14-річний хлопець із міста Балта. Підліток за успіхи в навчанні був преміюваний путівкою на відпочинок в дитячий центр «Молода гвардія».

З'ясувалося, що до медпункту «Молодої гвардії» відмінника доставили після того, як він кілька разів непритомнів. Там йому, за словами матері, двічі давали якісь таблетки й робили уколи. Викликали «швидку», вона привезла дитину в лікарню. Незважаючи на вжиті заходи з надання екстреної допомоги, лікарі, на жаль, були безсилі.

Про причини смерті й керівництво дитячого центру, й медики говорити відмовляються.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Найкращий подарунок — стабільна чи нова робота

Учора в столичному Українському домі був аншлаг. Тут тривав ярмарок, але не новорічних подарунків, одягу й косметики, а послуг, які надає державна служба зайнятості України. Адже, мабуть, найактуальніший подарунок до нового року сьогодні — це стабільна чи нова робота.

Цей вернісаж вакансій, професій, пропозицій від роботодавців було присвячено 20-річчю створення самої служби. Але свято видалося надто діловим. Адже люди прийшли сюди з надією знайти роботу, підібрати спеціальність, одержати допомогу фахівців у працевлаштуванні. Як стверджує директор Державного центру зайнятості Володимир Галицький, очолювана ним структура допоможе й людям, котрі шукають роботу, і молоді, яка тільки робить свій вибір у світі професій, і роботодавцям.

— Сьогодні робота для будь-якого громадянина — це впевненість у завтрашньому дні, це фінансова незалежність, можливість забезпечити себе й свою родину, — сказав перший заступник міністра соціальної політики України Василь Надрага, виступаючи на відкритті заходу. — Ми переживаємо непростий час, коли кожний може втратити роботу. І в такій ситуації необхідна допомога й підтримка, яку і надає державна служба зайнятості.

Відвідувачі вернісажу послуг служби зайнятості могли одержати консультації, самі підібрати цікаві пропозиції роботи за допомогою комп'ютера вільного доступу — татч-скрина, одразу пройти співбесіду з потенційними роботодавцями, які на ярмарку підбирали персонал.

Ось жінка у хустині несміливо підійшла до стенда комунального підприємства з утримання зелених насаджень Голосіївського району столиці. Галина Жук, начальник відділу кадрів, пояснює їй, що підприємство шукає озеленювачів.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

— Це робоча спеціальність, — уточнює кадровик. — Нам потрібні люди, які саджають квіти й дерева і доглядають за зеленими насадженнями. Оклад 2100 грн. Робота фізична, зате творча — упорядковувати парки та сквери району. А це не тільки саджати навесні дерева, квіти, доглядати за клумбами, підрізати кущі, а й розчищати сніг, збирати сміття.

Кадровий працівник бідкається: мовляв, людей не вистачає постійно. Потрібні працівники без вищої освіти, але з почуттям прекрасного. Які готові працювати на вулиці і у спеку, і в холод. Деяких приваблює така перспектива...

По очах Надії Іванівни, яка слухала розповідь про «плюси» і «мінуси» професії озеленювача, видно, що вона вже готова стати до нових обов'язків. З вересня жінка без роботи. Підприємство, на якому була комірницею, переживає нелегкі часи. А до пенсії залишилося кілька років, та й жити треба на щось...

Як один з варіантів працевлаштування вам можуть запропонувати відкрити власний бізнес. З 2001 року такою пропозицією скористалися 300 тисяч громадян.

— Якщо протягом місяця той, хто звернувся до центру зайнятості, не може знайти своє місце на ринку праці, у нього є шанс спробувати себе в підприємництві, — пояснює заступник начальника відділу працевлаштування Київського міського центру зайнятості Ольга Коновальчук. — Для цього треба пройти відповідне тестування на профпридатність і курси. Як стартовий капітал видають одразу щорічну допомогу з безробіття — від 18 до 36 тисяч гривень (залежить від страхового стажу). Найчастіше свою справу відкривають у сфері послуг — перукарні, майстерні з пошиття одягу та ремонту взуття, торговельні точки тощо.

Ольга ВІТЕР.

Міністерство дало старт епідемії

За минулі сім днів у десяти містах країни на грип і ГРВІ занедужали більше 86 тисяч українців. Це на 13,7 відсотка вище показника попереднього тижня, повідомив в. о. директора Департаменту організації санітарно–епідеміологічного нагляду Міністерства охорони здоров'я України Антон Парусов.

«Ми вже входимо в початок епідемії грипу», — заявив він. Так, епідемічний поріг у півтора разу перевищено у Рівненській та Сумській областях, незначне перевищення у Вінницькій, Дніпропетровській, Львівській, Сімферопольській й Чернігівській. Також до епідпорога наближається Київ. На сьогодні рівень захворюваності на грип і ГРВІ в чотири рази нижчий, ніж у 2009 році, підкреслив А. Парусов.

Господарникам допоможуть торгувати без посередників

Для місцевих сільгоспвиробників Херсонська облдержадміністрація створює спеціальні «зони найбільшого сприяння». Господарникам надається можливість торгувати власною продукцією на продовольчих ринках краю без посередників. Це правило прописане у відповідному передноворічному розпорядженні.

Згідно з настановою, директори ринків за сприяння органів місцевого самоврядування виділятимуть продавцям «від сохи» привілейовані торговельні місця, а у разі потреби створять нові. Передбачено також, що селяни і переробники продукції з полів і ферм ринковий збір платитимуть за пониженими ставками.

Такі новації — не нові. Вони вже запроваджувалися кілька років тому, і теж «з метою насичення ринків області продовольчими товарами місцевих виробників, задоволення потреб населення в якісних продуктах харчування за доступними цінами». Але не прижилося...

Чи вдасться цього разу зробити розпорядження реальністю — покажуть влада і час.

Василь ПІДДУБНЯК.

Херсонська область.

ФОТОФАКТ

Фото Володимира АНДРЄЄВА (УНІАН).

У Харкові триває попереджувальний страйк колективу комунального підприємства «Міськелектротранс» з вимогою погасити заборгованість із зарплати, що, за словами страйкарів, сягнула майже 20 мільйонів гривень.

Автоперевізники хочуть підвищити тарифи. Інакше не виживуть

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Не за горами — підвищення тарифів на проїзд і в Тернополі. Про це заявили під час святкування 35-річчя свого підприємства тролейбусники. І хоч «Тернопільміськелектротранс» входить до п'ятірки кращих в Україні щодо збору виручки (за досвідом сюди приїхали керівники підприємств електротранспорту з усіх регіонів), однак лише 40 відсотків своїх витрат воно може покрити за рахунок виручених від продажу квитків коштів. Найбільшою проблемою залишається оновлення тролейбусного парку та обладнання, які дуже зношені. Тролейбусники підрахували, що вийти на нульову рентабельність вони зможуть з ціною квитка 1 грн. 50 коп. Наразі проїзд коштує гривню.

Про можливе підвищення тарифів на проїзд заговорили й автобусні перевізники (нині у маршрутках квиток коштує 1,50, у соціальних автобусах — 1,25 грн.). Міська влада попросила транспортників обґрунтувати необхідність підвищення тарифів на проїзд у громадському транспорті, але мало хто сумнівається у невідворотності цього процесу. Невідомо лише, відбудеться підвищення до Нового року чи після, **повідомляє наш власний кореспондент у Тернопільській області Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Учителі-пенсіонери дають безплатні уроки дітям із багатодітних сімей

Вінницький благодійний фонд із надання допомоги багатодітним родинам запровадив нову послугу — додаткові заняття вчителів із дітьми.

— Якщо дитина з тих чи інших причин пропустила два-три заняття з одного предмета, їй уже непросто самостійно надолужити згаяне, — каже директор фонду Дмитро Дідик. — А таких випадків чимало. Є діти, які хотіли б попрацювати з репетитором, але в батьків нема коштів. За одне заняття треба заплатити в середньому сто гривень. Ми звернулися до вчителів-пенсіонерів. Окремі з них відгукнулися.

Людмила Горбаренко, колишня вчителька англійської мови, одразу погодилася займатися з такими дітками. «Людині завжди важливо відчувати, що її справа комусь потрібна», — каже пані Людмила. Заняття проводять здебільшого в бібліотеках. Інколи приходять до дітей додому. Мати п'ятьох дітей Тетяна Мусібітенко каже, що її діти навчаються добре. Тільки мають проблеми з англійської. На жаль, допомогти їм у цьому жінка не може, тому щиро вдячна учителям-пенсіонерам.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

ФОТОФАКТ

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Директор Науково-практичного медичного центру дитячої кардіології та кардіохірургії МОЗ України Ілля Ємець демонструє Президенту України Віктору Януковичу щойно відкритий корпус № 2.

У Сімферополі відкрили об'їзну

Для руху транспорту в об'їзд кримської столиці побудували нову дорогу — це ділянка довжиною 7,4 км від села Мирного до автотраси Сімферополь—Миколаївка поблизу села Дубки. За словами першого заступника голови Ради міністрів Криму Павла Бурлакова, цього року для завершення будівництва першого пускового комплексу нової об'їзної дороги з бюджету виділили 234 мільйони гривень.

Павло Бурлак розповів журналістам, що відкриття цієї ділянки дасть можливість на 30 відсотків скоротити транспортні потоки на вулицях Сімферополя. Начальник Служби автомобільних доріг у Криму Валентин Завойчинський зазначив, що завдяки новим технологіям дорожнього будівництва й тунелебудування заощаджено 34 мільйони гривень, у результаті чого будівництво об'їзної, кошторисна вартість якої — 350 млн. грн., обійшлося у 316 млн. грн.

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

На місці полігона буде сосновий бір

Сьогодні останню у 2010 році партію гексахлорбензолу, вивезену з Калуша, буде завантажено на судно в спеціалізованому морському порту «Октябрськ». Партія містить 4 тисячі тонн ГХБ, які будуть транспортовані до Великобританії морським шляхом для знешкодження на спеціалізованому підприємстві. Раніше з Калуша було вивезено 4,5 тисячі тонн гексахлорбензолу. Однак від отрути звільнена лише третина полігона. У місті працює комісія, що визначить кількість речовини, яку необхідно вивезти наступного року.

Нагадаємо: комплекс робіт зі збирання, перезатарювання та вивезення відходів гексахлорбензолу в Калуші здійснює державне підприємство «Національний центр поводження з небезпечними відходами» при Міністерстві охорони навколишнього природного середовища України. Після завершення робіт колишній полігон токсичних речовин планують рекультивувати та висадити на його місці сосновий бір.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Антракт у «драмі над «Театральною» закінчився

Фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Колись на перетині вулиць Б. Хмельницького та Пушкінської, біля театру російської драми імені Лесі Українки був сквер, від якого зараз і згадки не лишилось. За задумом забудовників, тут нагабато кращий вигляд матиме черговий кількаповерховий офісно-торговельний центр. І дарма, що це, як переконують активісти громадської організації «Молодіжний рух Києва», небезпечно не тільки для тамтешніх історичних будівель, а й для людей, які щоденно користуються станцією метро «Театральна».

— Представники влади часто кажуть, мовляв, це будівництво є законним за документами. Але ж в останні у нашій країні дуже легко можна купити, — каже голова правління згадуваної організації Арсеній Пушкаренко. — Тому ми звертаємося до голови Київської міської державної адміністрації Олександра Попова. Адже він як господарник має розуміти, що зводити таку конструкцію безпосередньо над станцією метро небезпечно. І це будівництво може обернутися страшними наслідками. Бо рано чи пізно воно завалиться...

Проте нешекспірівські пристрасті довкола цієї забудови тривають уже п'ять років. Остання перемога громадськості — призупинення будівництва. Тоді громадськість поспішила повріяти, як зведе на цьому місці знищений сквер. Однак, як виявилося, це було не завершення «драми над «Театральною», а лише антракт. Віднедавна забудовники відновили свою діяльність. «Від 1 грудня роботи йдуть цілодобово нахабно і цинічно. На перехресті вулиць Б. Хмельницького та Пушкінської будується пам'ятник корупції», — запевняють активісти громадської ініціативи «Кияни проти руйнації Києва».

«Скільки треба громаді міста провести мітингів, пікетів, громадських слухань, аби бути почутою міською владою? Скільки треба трагічних випадків, щоб довести небезпеку будівництва над касовим залом метро? Скільки треба тріщин у будинках-пам'ятках архітектури, щоб зупинити варварську руйнацію міста?» — таких «скільки-запитань» у громадськості накопичилося з десяток. І всі їх вона адресувала у відкритому листі панові Попову. Мовляв, тепер тільки його політична воля та позиція зможуть зупинити небезпечну забудову. І цим показово покласти край варварському нищенню Києва.

— Ми весь час знаходимось у стані стресу: вулиця Гончара, Пейзажна алея, Аскольдова могила, Мала Житомирська, Пушкінська тощо, — перелічує «гарячі точки» столиці одна із небайдужих Наталія Мусієнко, ГІ «Кияни проти руйнації Києва». Мовляв, над усіма цими родзинками міста нависають бульдозери. — Але ж до Києва їдуть не для того, щоб купувати «псевдошанель» чи китайського «діора» в торговельних центрах. До Києва їдуть за його неповторним обличчям, яке нині безжально руйнується на догоду корупційним схемам.

У свою чергу Олександр Попов ще два тижні тому пообіцяв «вивчити» цю конфліктну ситуацію і особисто у ній розібратися.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Замість вугілля на-гора видавали фікцію

На Луганщині розкрили потужний конвертаційний центр, організований на території закритої шахти. Для прикриття своєї незаконної діяльності фірма одержала дозвіл на видобуток вугілля, але фактично розробку палива не проводила. Головною сферою діяльності стало оформлення документів для тих клієнтів, які хотіли легалізувати незаконно добуту вугільну продукцію для подальшої її реалізації реальним споживачам. Для незаконного переведення безготівкових коштів у готівку й легалізації злочинно отриманих активів була організована мережа підприємств. Як виявили податківці, розробка корисних копалин здійснювалася в копанках. Потім добуте вугілля з використанням документів, виданих учасниками конвертаційного центру, нелегально транспортували на територію бази, де зберігали до відвантаження покупцям. Членів злочинного угруповання затримано. Вилучено 3,5 тис. тонн вуглемісної маси, техніку, печатки й документи семи фіктивних фірм загальною вартістю 1,5 мільйона гривень. Арештовані також активи підприємств, що використовувалися в злочинній діяльності, на банківських рахунках заблоковано більш як 250 тисяч гривень.

Алла АНТІПОВА.

ФОТОФАКТ

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

На вечорницях черкаського обласного осередку Національної спілки майстрів народної творчості України 85-річна Марія Капінос *(третя праворуч)* з села Маківка разом з донькою Ніною Маланчук *(друга ліворуч)* показала виготовлення ниток на прядці. Наталя Кузьменко *(перша ліворуч)* вчила робити ляльки-мотанки.

У НОМЕР

ЗАПОРІЖЖЯ

Заводи повертають своє

Вищий господарський суд визнав 21 гектар відвалів такими, що належать Запорізькому феросплавному заводові.

Вельми сумнівний з правової точки зору травневий набіг міліції і «спортсменів» на відвали металургійних підприємств Запоріжжя завершився судовим рішенням, яке підтвердило те, що й так усі знали. Територія, яка належить заводам по 70—80 років і фактично є їхнім виробничим майданчиком, не може одночасно бути й техногенним родовищем. З якого, за приписом районного прокурора, 27 травня всі заводчани мали негайно піти. А одна місцева й мало кому відома фірма, теж негайно, мала взятися «за геологічне вивчення і дослідно-промислову розробку техногенного родовища Балка Середня». Власне, про травневі події наша газета не раз писала, як і про неспішні засідання різноманітних комісій з нульовим, звісно, ефектом. І ось спочатку юристи «Запоріжсталі» все-таки зуміли довести у Вищому господарському суді, що Балка Середня не є техногенним родовищем, а днями такого ж рішення добилися юристи феросплавного заводу. На черзі — відкладене судове засідання щодо права на свої ж відвали ще одного підприємства, ВАТ «Дніпроспецсталь».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСТЬ

Міліціонери одержали нові автомобілі

Три десятки службових авто — такий вагомий подарунок до професійного свята отримав Миколаївський гарнізон міліції. Нова техніка стала більш ніж вдалим доповненням до тих численних привітань і побажань, які пролунали на адресу міліціонерів на святковому заході в Миколаївському академічному художньому російському драматичному театрі. Машини, призначені для зміцнення матеріально-технічної бази органів і підрозділів внутрішніх справ області, можна сказати, колективний подарунок. 17 одиниць техніки надійшло з Києва, інші придбано за рахунок обласного й міського бюджетів. Крім того, своїм наказом генерал-майор міліції, начальник УВС області Михайло Слепаньов за сумлінну службу відзначив 525 працівників гарнізону.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Продавцям піротехніки сказали: «Не можна!»

Під час перевірок, проведених в області, встановлено 12 фактів реалізації несертифікованих піротехнічних засобів. Держпожінспекторами заборонено реалізацію 78 виробів та накладено адміністративні штрафи на трьох відповідальних осіб.

Працівники держпожнагляду постійно попереджають продавців піротехнічних виробів про заборону їх продажу неповнолітнім, однак, на жаль, дослухаються до цих слів аж ніяк не всі. Днями, як заявив заступник начальника головного управління МНС у Кіровоградській області Ігор Парфьонов, попалися «на гарячому» кілька реалізаторів, для яких грошова вигода виявилася дорожчою від безпеки чужої дитини.

Нагадують рятувальники і про необхідність використання під час свят лише сертифікованої продукції. Протягом нинішнього року, за словами Ігоря Парфьонова, проводились численні рейдові перевірки суб'єктів підприємництва, що зберігають та реалізовують піротехнічні вироби, в яких взяли участь, окрім працівників пожежної служби, і фахівці управління захисту прав споживачів, і представники міліції та органів місцевої виконавчої влади.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

РЕФОРМИ

Великі луганські платники податків відійдуть Донецьку

Платники Луганської області, які підпадають під визначення «великі», відповідно до нового Податкового кодексу, переводяться на обслуговування в Донецьк, у спеціалізовану державну податкову інспекцію роботи з великими платниками податків. Ця новина стала несподіванкою. У жовтні поточного року за приростом надходжень платежів у загальний фонд держбюджету у всеукраїнському рейтингу податкових органів ДПА Луганської області посіла третє місце. За 11 місяців 2009 р. у загальний фонд держбюджету від Луганщини перераховано 1 млрд. 576 млн. грн., за такий же період 2010 р. — на 662 млн. грн. більше. Понад половину цього приросту забезпечили 177 підприємств, які обслуговуються в спеціалізованій державній податковій інспекції роботи з великими платниками податків Луганська. Однак, як зазначає прес-служба Луганської ДПА, в умовах реформування системи державної влади в податковій службі України готуються кардинальні зміни, спрямовані на створення нової моделі, яка відповідає європейським стандартам. Ця модель дасть змогу забезпечити прозорість і публічність, надання платникам податків більш якісних послуг, створення рівних умов ведення бізнесу, стимулювання платників податків до добровільної сплати, викорінювання корупції в органах державної податкової служби й т. д. Серед пріоритетів реформування — вдосконалювання методів роботи з великими платниками податків.

На початку 2000 р. Україна взяла на озброєння досвід багатьох податкових служб зарубіжних країн з обслуговування великих платників податків і контролю за їхньою діяльністю. Тоді й були створені спеціалізовані багатофункціональні підрозділи. Головною їхньою перевагою є те, що в них обслуговуються бюджетоутворюючі підприємства регіонального й національного значення, і кожному з них приділяється значна увага — податківці забезпечують індивідуальний податковий супровід. В Україні працюють 11 СДПІ, одна з них — в Луганську. Вона створена в числі перших і завжди була в лідерах. Сьогодні в її офісі обслуговуються такі підприємства-гіганти, як «ЛІНІК», Алчевський металургійний комбінат, «Луганськтепловоз», Стахановський фероплавильний завод та ін.

Донецька державна податкова служба підтвердила інформацію про те, що великі платники податків Луганської області обслуговуватимуться податківцями Донецької ДПА. За словами голови ДПА в Донецькій області Олександра Клименка, «таке рішення було прийнято в рамках загальної модернізації державної податкової служби, а також на виконання вимог МВФ». Він запевнив, що «ми й організаційно, і технічно готові прийняти на обслуговування великих платників Луганської області й працюватимемо з ними так само, як працюємо з нашими платниками, на тих само принципах». Олександр Клименко вважає, що досвід і кваліфікація донецьких податківців дадуть змогу звести до мінімуму особисті контакти, вплив людського чинника й домогтися максимальних результатів.

У майбутньому на базі ДПА України планується створити Національний офіс обслуговування великих платників податків з 7 регіональними філіями.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Житлові субсидії в Україні вже отримують близько 1,3 мільйона сімей, *повідомили у Мінсоцполітики (Укрінформ)*

Новосілля відзначили працівники районної служби зайнятості населення у місті Бар на Вінниччині. 4,5 мільйона гривень витрачено на будівництво нового приміщення. З початку року в області по допомогу з працевлаштування звернулися 70 тисяч чоловік, з них 30 тисяч отримали роботу, *інформує наш власний кореспондент Віктор Скрипник*

Пролетаріат як зброя нових часів

СИТУАЦІЯ

Уже років п'ять місцем гучних соціальних конфліктів у Запоріжжі є авторинок, що розташований приблизно за три кілометри від міста — обабіч дороги на Оріхів. Щомісяця на ринку якщо не страйк, то пікетування міськради, намети біля облдержадміністрації, перекриття дороги. А все через невдоволення торгівців ставленням до них з боку власників й адміністрації ринку. До речі, кому не довелося особисто постояти на заблокованій Оріхівській дорозі, той про все справно дізнавався із повідомлень місцевих засобів масової інформації. В одних газетах про конфлікт писали стримано, в інших — емоційно, розповідаючи про ледь не звірства тутешніх охоронців й адміністрації. Щоб якось пригасити конфлікт, збиралися найрізноманітніші комісії, створені й міською, й обласною владою. Справа навіть доходила до Києва — на рівні галузевої профспілки, але час спливав, а нічого так і не змінювалося в ліпший бік.

Тут є все, що потрібно для автомобіля.

Варта втомилася...

Зважаючи на те, що в інформаційному просторі Запоріжжя звичай просто так і пташка не цвірінькне і що акції протесту, як на мене, не були масовими, а швидше — організованими за всіма канонами піар-кампаній, такі справи не могли не викликати деяких підозр. Це ж які трудящі так грамотно, а головне, не боячись якихось для себе наслідків, відстоюють свої права? І взагалі: чому в затягнутому ряскою соціальної апатії Запоріжжі, де, попри всі зусилля обласної влади, борги у зарплаті станом на 1 січня все одно становитимуть трохи менше 50 мільйонів гривень, тільки авторинок — «гаряча точка»? Чому працівники інших підприємств — тих, що їх, не дуже церемонячись, сьогодні нахабно банкрутять, мовчать і не пікетують? І чому в цьому разі мовчить чи майже мовчить місцева, у тому числі й особливо «емоційна» преса? Невже тисяча працюючих на авторинку підприємців — з іншого, не зовсім запорізького тіста? І невже адміністрація ринку не лише так допекла людей, що змушує їх до акції протесту, але й з нею ніяк не може дати раду влада, яка п'ять років поспіль терпить ледь не щомісячний скандал!

Найцікавіше те, що конфліктувала у різних випадках не тисяча підприємців, а, за різними даними, 20, 12 і навіть 6 осіб. Щодо влади, то вже 2010 року спочатку комісія Запорізької міськради, а потім і представницька комісія Запорізької обласної ради (в обох випадках минулого скликання) ухвалили безпрецедентне рішення. Перш ніж про нього сказати, зазначимо, що обласну комісію очолював перший заступник голови Запорізької облради Олександр Клепаков, який до останнього місця роботи тривалий час працював керівником обласного КРУ. Так ось, серед інших пунктів рішення комісії було й таке: припинити розгляд звернень підприємців авторинку в органах державної влади і місцевого самоврядування. Ось так! То це вже що — ніхто не захистить сучасний пролетаріат, який перемістився із заводських цехів за прилавки ринків? Та ні, просто, як на мене, «варта втомилася»... Адже під час засідання комісії Клепакова всі зацікавлені інстанції — від головного управління економіки облдержадміністрації, прокуратури і міліцейського управління боротьби з економічними злочинами до Держінспекції з використання земель, інспекції за цінами — заявили про відсутність у діях адміністрації ринку порушень чи наявності істотних порушень.

«Федерацію тривожить ситуація на авторинку. Ми вважаємо, що дії, до яких вдається запорізька профспілка «Єднання» і її первинна організація на авторинку, дезорганізують нормальну роботу колективу ринку, де працює майже 1200 підприємців. Її дії, на нашу думку, суперечать чинному законодавству про профспілки, а в деяких випадках навіть підпадають під ознаки кримінальних злочинів. Ми впевнені, що справжньою кінцевою метою діяльності запорізької профспілки «Єднання» на авторинку є захоплення майна підприємців і земельних ділянок».

Із виступу голови Федерації профспілок працівників малого та середнього підприємництва України В'ячеслава Роя на прес-конференції влітку цього року.

Голова профспілки авторинку Наталія Лов'янникова.

Якщо війна, то чому на нашій території?

Варто додати, що пан Рой спеціально відвідав Запоріжжя, щоб вивчити ситуацію на місці. А ось що нам розповіла голова профспілки працівників і підприємців авторинку (альтернативна профспілці «Єднання») Наталія Лов'янникова, яка, до речі, як всі її колеги по профспілці, стоїть у власному кіоску.

— Всі ці останні п'ять років ринок не жив, а виживав, — каже Наталія Іванівна, яка до виходу на пенсію працювала заступником директора одного із запорізьких заводів будівельної галузі. — Бо які б заходи не вживалися, що б не пропонувалося ініціаторам справжнісінької бузи — тут іншого і слова не підбереш — нічого не допомагало. А часом їхні вимоги взагалі були нереальні: наприклад, віддайте нам землю ринку... І хай скарги стосувалися б роботи адміністрації, але коли від того страждають усі торгівці, це нікуди не годиться. Запорізький авторинок повноцінно працює раз на тиждень — у четвер. Про це знала вся Україна, і сюди майже з усіх областей приїздили люди. І ось ви, скажімо, пригнали із Західної України «фуру», а тут страйк... Або чекайте без будь-яких гарантій ще тиждень, або відразу рахуйте збитки. Через те думка переважної більшості членів нашої профспілки — а це 800 осіб, така — своїми діями ініціатори конфлікту з адміністрацією, а особливо особи, які, впевнена, стоять за ними, мали на меті одне — розорити та знищити наш ринок.

Цього, на щастя, не сталося. Як на мене, завдяки липневому рішенню обласної комісії з нашого питання. Пункт про відмову від розгляду скарг зробив свою справу: ситуація на ринку нормалізувалася. А головне, потроху почали повертатися багатотонні вантажівки з усієї України. Та й люди вже йдуть на роботу з іншим настроєм — бо вже нічого не перекрито, не заблоковано, не йде черговий трус, нема чергового приїзду міліції та представників інших правоохоронних чи контролюючих органів...

> А часом їхні вимоги взагалі були нереальні: наприклад, віддайте нам землю ринку...

Ще одним із рішень згаданої комісії стало виконання всіма підприємцями, у тому числі й членами профспілки «Єднання», вимог адміністрації. У разі невиконання — втрата робочого місця. Зважаючи на ймовірність оскарження дій адміністрації в судах з боку членів вказаної профспілки (деякі старі судові тяжби не завершилися і досі) адміністрація, звісно, за участю громадськості та контролю міліції діяла максимально скрупульозно із врахуванням усіх формальностей. Коли після кількох попереджень у встановленому законом порядку порушників все ж виселили з ринку, то все було заактовано, опломбовано тощо. І як мені відомо, жодних нових судових позовів з того часу немає.

Прийоми підкилимної боротьби

Ми зв'язалися з одним із співвласників ООО «Авторинок» Олександром Цокуром. Він також підтвердив, що ніяких нових позовів на дії адміністрації немає.

Хотіли почути й точку зору профспілки «Єднання», та спроби зв'язатися з її керівництвом були безуспішні. Телефон, який нам надали в облраді профспілок, вперто мовчав. Тоді автор цих рядків відвідав офіс профспілки «Єднання» у Будинку профспілок. У бухгалтера отримав телефон лідера, але протягом двох тижнів його мобільний так і не відповів. Власне, ми хотіли дізнатися, зокрема: якісь майнові претензії членів профспілки до адміністрації ринку є? І чи то правда щодо відсутності позовів до суду? Та, мабуть, не судилося...

Водночас було б некоректно змовчати про таке: на різних етапах розвитку цих подій профспілкова щука зоставалася корисною для того, щоб не дрімав адміністративний карась.

Певне, уже саме час поцікавитися: чому і як же вдавалося стільки часу тримати в напруженні авторинок, його працівників, та й, за великим рахунком, муштрувати місто загалом? Звісно, і дії власників та адміністрації ринку, на мою думку, нерідко давали достатні приводи для невдоволення. Хоча, з другого боку, хтось додасть: як і скрізь. А коли вже сварка почалася, то на війні — як на війні: пани чубляться, а в мужиків лоби тріщать! Тож, як на мене, про пролетарську солідарність у даному разі не може йти навіть мова.

До речі, ніхто з моїх співрозмовників навіть не натякнув, хто міг би стояти, як вони самі стверджували, за рейдерською атакою на Запорізький авторинок? Однак аналіз спрямованості преси, несподіване літньо-осіннє затишшя з рішеннями одразу двох комісій — міської й, особливо, обласної, наштовхнули мене на думку, що в битві за спокійне життя авторинку переміг хтось інший. І що, як на мене, навіть «варта втомилася» теж якось дуже своєчасно. Бо саме того часу в справжніх баталіях, що відбувались у Запоріжжі ще на далеких передвиборних підступах, одна із впливових місцевих промислово-фінансових груп якось несподівано втратила свій політичний вплив. А не виключено, що в неї міг бути й інтерес до авторинку також. І вже тільки після цього настав спокій. Залишилося тільки гадати, чи надовго. Бо надто це вже ласий бізнес-шматок, щоб від нього спокійно відмовитися...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Фото автора.

Звідси починається авторинок.

Чому до нас не прихильний Нобель

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Нобелівські читання у Тернополі, де створено асоціацію нобелівських студій, — явище унікальне. І хоч вони вже стали міжнародними, організація цих читань лежить переважно на плечах ентузіастів.

Цього року Тернопільські нобелівські читання ювілейні, вони відбувалися вдвадцяте. Учасників вітали голова облдержадміністрації Михайло Цимбалюк, голова облради Олексій Кайда, ректор Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя (в його стінах відбувалися читання) Петро Ясній. Доповіді були надзвичайно насиченими і спонукали до роздумів. Передусім хотілося почути відповідь на запитання: «Коли серед лауреатів найпрестижнішої премії будуть українці?»

З цього приводу перед початком читань ми спілкувалися з почесним гостем президентом Міжнародного інформаційного нобелівського центру (Російська Федерація) В'ячеславом Тютюнником. В'ячеслав Михайлович народився в Україні, навчався у Куп'янську на Харківщині. Батько його був військовим, і згодом родина переїхала до Росії. Сам талановитий вчений у галузі хімії та інформаційних технологій (кандидатську захистив під час служби в армії), він захопився нобелівською тематикою ще тоді, коли у Радянському Союзі воліли не згадувати ім'я Альфреда Нобеля. Це вже згодом вчений створив у Тамбові Міжнародний інформаційний нобелівський центр, нобелівську бібліотеку, музей, архів, шукав однодумців по всьому світу. Так познайомився з тернопільськими дослідниками нобеліани Юрієм Ковальковим та Олександром Левченком. Втретє приїжджає до Тернополя на читання. Каже, що таких «нобелівських» міст на Землі не так уже й багато. З відомих йому — у Німеччині, Італії, Японії, США, Росії (Тамбов) і в Україні (Тернопіль). Хоч серед українців поки що немає лауреатів Нобелівської премії, але вони є серед вихідців з України. Один з них — лауреат премії в галузі літератури Шмуель Йосиф Агнон — народився в Бучачі на Тернопільщині. І нині вихідці з країн Союзу здобувають найпрестижнішу світову премію, представляючи при цьому інші держави. Свіжий приклад — цьогорічні лауреати в галузі фізики Геєв і Новосьолов, які виїхали з Росії і нині живуть на Заході.

В'ячеслав Тютюнник не бачить негативу в тому, що молоді вчені з Росії чи України їдуть за кордон: хай вчаться, набираються досвіду. Погано те, що вони не повертаються. На жаль, керівництво що однієї держави, що другої не дуже переймається тим, щоб створювати для молодих вчених належні умови, розвивати науку, передові технології. Багато говорять про організацію технопарків, «силіконових долин». Для чого, коли є потужні наукові центри у Новосибірську,Ногинську, інших містах, проте їх належним чином не фінансують. В Україні аналогічна ситуація. Ще більше, ніж брак коштів, губить слов'ян заздрість, небажання допомогти один одному.

— Коли я зустрічаюся з академіками Росії, — ділиться В'ячеслав Михайлович, — то кажу їм у вічі: у тому, що у нас так мало лауреатів Нобелівської премії (з понад 800 усього 20), винні ми самі. Кожен вважає себе генієм, а про те, щоб допомогти просунутися іншому, й мови не може бути. Але для того, щоб отримати Нобелівську премію, важливий сам процес висування, підтримка, доброзичливість. І в Росії, і в Україні багато говорять про патріотизм, але мало роблять для того, щоб просто по-християнськи полюбити один одного. Дружина кричить на чоловіка, чоловік на дружину, обоє разом — на дітей... Потім усе це переноситься у школи, вузи, далі — у трудові колективи. Ми не любимо влади, мовляв, начальник — дурень. Звідси всі наші біди. Патріотизм полягає не в тому, щоб бити себе в груди і рвати на собі сорочку, а у внутрішній непоказній любові один до одного, взаємній підтримці, допомозі. Навчимося цьому — будуть і в нас Нобелівські лауреати.

> **Примус із написом «Nobel 1916» подарував нобелівському музею у Тамбові директор Тернопільського вищого професійного училища №4 Роман Півторак.**

> **Патріотизм полягає не в тому, щоб бити себе в груди і рвати на собі сорочку, а у внутрішній непоказній любові один до одного, взаємній підтримці, допомозі.**

— Ви говорите про не дуже приємні, але справедливі речі...

— Повірте, мені це болить. У себе в центрі ми займаємося тенденціями розвитку наук, аналізом робіт, публікаціями, до нас приїжджають з усього світу, а тих, хто поряд, це не цікавить. Так і в Тернополі: все тримається на ентузіастах.

Щоправда, я познайомився з новим міським головою Сергієм Надалом, він справив на мене приємне враження, є надія, що щось зміниться, а то навіть надрукувати виступи, що прозвучали на читаннях, — проблема.

До речі, доповідь російського професора була надзвичайно цікавою. Виявляється, документи щодо присудження Нобелівських премій розсекречують лише через 50 років, і то не для всіх. Але можна зробити висновок, що чи не основну роль відіграє те, хто і з яких країн висуває претендента на «Нобеля», публікації (їх має бути не менше 500).

Відомий журналіст Віталій Абліцов (він протягом тривалого часу працював у «Голосі України») досліджував тему «Документальна основа українських нобелівських претензій». На його думку, Іван Франко не одержав Нобелівської премії не тому, що не був гідний, а через те, що не було кому належним чином представити його творчість, через хворобливі амбіції оточення. Хоч були й інші причини.

Директор Інституту відкритої політики Михайло Довбенко вже на сучасних прикладах намагався довести, що праці нобелівських лауреатів-економістів містять методології виходу з економічної кризи, вони можуть бути корисними для України. Але всі його намагання донести їх до колишнього уряду закінчувалися невдачами. Там просто не хотіли слухати вчених. Як буде сьогодні — сказати важко. Комплексного підходу до запровадження задекларованих реформ поки що не спостерігається. З цікавими доповідями виступили представники Німеччини, Індії, Конго, Малі, вчені з Києва, Львова, Тернополя, дослідники нобеліани, краєзнавці.

Учасники читань побували у музеї Івана Пулюя, вихідця з Тернопільщини, ім'я якого носить технічний університет. Досі точаться дискусії, хто першим відкрив Х-промені: Пулюй чи Рентген? Одна з доповідей була присвячена цій тематиці. Відомо, що газорозрядними лампами Пулюй разом з іншими вченими займався за 10 років до того, коли зробив своє відкриття Рентген, до речі, з допомогою лампи українського вченого, оскільки вона була найпотужнішою. На жаль, не всі свої винаходи Іван Пулюй зареєстрував. Він також склав перший молитовник українською мовою, разом з Пантелеймоном Кулішем та Іваном Нечуєм-Левицьким переклав українською повне видання Біблії. Те, що він не отримав Нобелівської премії, не применшує його заслуг перед світовою наукою і власним народом.

Під час читань відбулося клубне погашення поштових відправлень з нагоди XX Міжнародних тернопільських нобелівських читань. І ще одна цікавинка. Примус із написом «Nobel 1916» подарував нобелівському музею у Тамбові директор Тернопільського вищого професійного училища №4 Роман Півторак. Це власність його діда Сильвестра Півторака, котрий придбав примус 1916-го, після чого той майже століття був сімейною реліквією. Можна сказати, що галичанин, купивши примус, зробив свій невеличкий внесок у майбутню Нобелівську премію — вершину інтелекту людства.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Фото автора.

Учасники нобелівських читань у музеї Івана Пулюя. В'ячеслав Тютюнник — крайній праворуч.

Онука Шмуеля Агнона, Нобелівського лауреата, на батьківщині діда у Бучачі, березень 2010 року.

ПРИКМЕТИ ЧАСУ

Фестивальна столиця не відбулася?!

Фото автора.

Новообрана влада Кам'янця-Подільського затвердила програму підготовки і проведення міжнародних, всеукраїнських, регіональних, обласних та загальноміських заходів на 2011 рік. Ви не повірите: на все про все тут «нашкребли» аж 70 тисяч гривень. Як повідомив заступник міського голови Василь Сукач, передбачено провести три міжнародні заходи — відкриття туристичного сезону, фестиваль «Острів семи культур» та конференцію зі збереження культурної спадщини. Як для розрекламованої трохи раніше фестивальної столиці — цього замало.

Особливо багато питань виникає щодо знаменитої «Terra Heroica», яка впродовж п'яти років відбувалася в місті і додавала йому якщо не шарму, то слави одного з вітчизняних центрів військово-історичної реконструкції. За словами Василя Сукача, тепер муніципальна влада не може проводити цей фестиваль ще й з іншої причини. Мовляв, рік тому авторське право на нього зареєстрував киянин Олекса Руденко, котрий є одним із організаторів цього відомого заходу. Тож тепер місто повинне ще й викладати гроші, щоб запросити «Terry». Ні коштів, ні намірів платити у влади немає.

Василь Сукач на питання депутатів міськради висловив власну думку стосовно того, що влада має забезпечувати інформаційну підтримку фестивалів, а не їх організацію. «Тим паче, не повинно бути фінансування, бо може виникнути ситуація, коли міський голова шукає кошти на ці свята, а потім ще й з'ясовують, чи має він право це робити». Отож у Кам'янці-Подільському тепер розвиватимуть фестиваль «Острів скарбів» (наступник «Острова семи культур»), для чого створять потужний організаційний комітет, очолити який попросять голову облдержадміністрації. Депутат Дмитро Васильянов запевнив, що цей фестиваль є в реєстрі Кабміну, тому на нього виділяються кошти з державного бюджету. Цьогоріч «Острів скарбів» фінансувала область.

У місті немає потужних підприємств, які б узяли на себе підтримку того чи іншого фестивалю, використовуючи його для реклами своєї виробничої марки. Свого часу відома фірма «ВікноПлюс» вкладала немало коштів у проведення видовищного всеукраїнського авторалі. Тепер же, поділився її власник, депутат облради Сергій Ведєрніков, він зіткнувся з тотальним нерозумінням готельєрів, які мають пряму вигоду, розселяючи учасників ралі. Нинішньої осені на прохання зібрати 50 тисяч гривень власники готелів Ведєрнікову, котрий уже віднайшов 250 тисяч, відмовили. Видовище порадувало інше місто. Міська влада приходить до думки, що фестивалі повинні фінансувати ті, хто на них заробляє. Вимагати від неї видовищ тоді, коли бракує, як кажуть, на хліб, нерозумно. Хоч у кожної з влад амбіції щодо популяризації своєї території, як правило, є немалі. Були б гроші...

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 242 (4992)
СЕРЕДА, 22 ГРУДНЯ 2010

Учора в Чернігові було урочисто відкрито тролейбусну лінію до мікрорайону Масани, де проживають 30 тисяч мешканців. Проект вдалося реалізувати завдяки виділеним урядом 2,5 мільйона гривень з державного бюджету, *повідомляє чернігівський власкор Сергій Павленко*

За останні три роки Україна різко збільшила свій державний борг, який на сьогодні наближається до критичної межі. Про це повідомив народний депутат від Партії регіонів Анатолій КІНАХ *(Укрінформ)*

ВІСТІ З ЗАКАРПАТТЯ

Здобули орден спільними зусиллями

Увагу чопських митників привернув простий лист, який з-поміж інших виділявся лише товщиною. Застосувавши металодетектор, вони виявили всередині орден імператора Франца-Йосифа, датований 1916 роком. Медальйон був загорнутий у клаптик синтетичного матеріалу та акуратно заклеєний у конверті. Нагорода надсилалася до Дніпропетровська громадянином Австрії, але попередньо не була заявлена за встановленою формою.

При більш детальному огляді інспектори прочитали на лицьовому боці напис «Viribus unitis» (що в перекладі означає «спільними зусиллями»).

За порушення митних правил стосовно громадянина Австрії складено протокол. Наразі вилучену нагороду направлено для експертизи на предмет визначення її історичної цінності.

Ноутбук замінить лікареві стос паперів

Мукачівський район став першим і поки що єдиним в Україні, де всі амбулаторії сімейної медицини отримали комп'ютерну техніку та програмні комплекси «Здоров'я», розроблені спеціально для працівників первинної ланки медицини.

Два роки тому на виконання програми матеріально-технічного забезпечення закладів охорони здоров'я області Мукачівська районна рада ухвалила таку ж програму на 2008—2010 роки, на реалізацію якої виділила 1 млн. 754 тис. грн. «Побажання медиків первинної ланки ми намагалися максимально задовольнити, — розповідає начальник відділу охорони здоров'я Мукачівської РДА Вікторія Лані. — Зокрема, усі заявки щодо апаратури. Це і стерилізатори, і холодильні камери, і бінокулярні мікроскопи, і стоматологічне устаткування, санітарні машини тощо. Крім того, вдалося завершити впровадження єдиної комп'ютерної мережі, яка об'єднає всі медичні установи району.

Це дозволить не лише здійснювати щоденний моніторинг роботи медиків, але й обмінюватися інформацією між сімейними лікарями та райвідділом охорони здоров'я, проводити он-лайн консультації з вузькопрофільними фахівцями.

Переваги нового програмного комплексу «Здоров'я» вже встигли оцінити головні лікарі амбулаторій загальної практики сімейної медицини с. Чомонин Віктор Дичко та с. Клячаново Адальберт Молнар. «Дані всіх мешканців, яких обслуговує амбулаторія, введені в базу. Є повна інформація про перенесені хвороби, проведені аналізи. Інформація сформована за групами ризику, діагнозами, протипоказаннями. Можна швидко знайти необхідне, суттєво зекономити робочий час», — кажуть лікарі. Ноутбук з програмою медики можуть, приміром, взяти з собою до школи, де проводять огляд дітей. А пацієнту в разі необхідності нададуть копію історії хвороби в друкованому або електронному вигляді.

Василь НИТКА.

Передплатників стало більше

У Донецьку відбувся традиційний День передплатника. На поштамті зранку було людно: кількість відвідувачів свідчила, що прихильників у друкованої преси не меншає.

Цього дня кожен, хто оформив «дружбу» з «Голосом України» на наступний рік, отримав сувенір із символікою газети. За словами начальника відділу передплати періодичних видань центру поштового зв'язку № 1 Ніни Тахтарової, завдяки таким акціям обсяг передплачених протягом дня газет та журналів збільшується вдвічі.

«В середньому за рік обсяг передплати по нашому центру збільшився на 30 тисяч гривень, — повідомив начальник Донецького поштамту—ЦПЗ № 1 Віктор Коряжкін. — Перш за все «плюс» забезпечено за рахунок індивідуальних передплатників. А от підприємства, схоже, ще досі переживають наслідки економічної кризи та не відновили попередні тиражі. Проте ми та наші співробітники намагаємося дійти до кожного, проводимо індивідуальну роботу».

Співрозмовник зазначив, що головною проблемою для передплатників залишаються поштові скриньки. Раніше вони перебували на балансі пошти, тепер — власника будівлі. Встановлення нових скриньок практично припинено: адже ЖЕКи чи об'єднання співвласників житлових будинків не виділяють кошти на це. Секція із шести поштових скриньок разом із послугами зі встановлення обійдеться приблизно в 600 гривень — тобто по 100 гривень з квартири. «Протягом останніх років ми пишемо листи до численних інстанцій та намагаємося привернути увагу до цього питання, — пояснив Віктор Коряжкін. — Спочатку нам відповідали, що на це гроші у комунальників не закладені. Тепер відмахуються: мовляв, це ваша проблема. Ремонт скриньок ми проводимо своїми силами, а ось придбати нові повинні власники будинків».

Фото автора.

Зліва направо: **Начальник відділу передплати періодичних видань Донецької дирекції УДППЗ «Укрпошта» Марія Устенко, Віктор Коряжкін та Ніна Тахтарова під час Дня передплатника в Донецьку.**

Ліна КУЦ.

Кулю в серце молодий лейтенант міліції отримав у... службовому кабінеті

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Протягом семи місяців у Вінниці з'ясовують, як і чому загинув 22-річний слідчий Староміського райвідділу міліції лейтенант Валентин Дзьонь. Батько потерпілого, полковник міліції у відставці, ліквідатор аварії на ЧАЕС Валентин Дзьонь просить через газету привернути до цієї справи увагу Генпрокуратури та міліцейського міністерства, бо вважає, що із розслідуванням невиправдано зволікають.

— Я писав у всі можливі інстанції, — продовжує полковник міліції. — У прокуратуру районну, обласну, Генеральну. Писав Президенту, в його секретаріат. Є мої письмові звернення у міліції, зокрема у відділі внутрішньої безпеки. Одні відписують, що це не їхня компетенція, інші — що йде розслідування. Час минає, а результату нема. Не знають, як приховати правду — саме так ми розцінюємо затягування розслідування.

Якщо це самогубство...

19 травня ц. р. слідчого Валентина Дзьоня знайшли застреленим у службовому кабінеті Старомiського райвідділу міліції обласного центру. Експертизою встановлено, що куля влучила у самісіньке серце. Відомо й те, що табельну зброю 22-річний слідчий у той день не отримував. Пістолет, з якого стріляли, належав іншому міліціонеру цього райвідділу.

Уже наступного дня після трагедії міліцейське керівництво оприлюднило для ЗМІ свою версію: лейтенант Дзьонь покінчив життя самогубством.

Батько загиблого каже, що у їхній родині не вірили і не вірять у самогубство Валентина. Він був з династії міліціонерів. Рідний брат також служить у міліції, має звання капітана. Міліцейські погони носить дядько загиблого.

— Якщо це було самогубство, нехай підтвердять офіційно, — каже батько покійного. — Але ж не приймають рішення про самогубство. Бо для цього нема підстав.

— Я прибігла на те місце, де загинув син, тоді, коли ще кров гаряча була, — каже мати загиблого пані Людмила. — Перше, що побачила, — повний безлад: вазони перекинуті, шафа зсунута, все розкидане. Нам кажуть, що він замкнувся у своєму кабінеті зсередини, шафою загородив прохід, щоб ніхто не зайшов, коли стрілявся. Але це ж райвідділ! Всіх би на ноги підняли, якби таке зчинилося. Не сам він це зробив. Його застрелили!

— За десять років у міліції багато разів виїжджав на смерті, трупи, вбивства, — каже старший брат Валентина Сергій Дзьонь. — Знаю, що всі самогубства здійснюються через голову. Більшість самогубців вішаються. А якщо із застосуванням вогнепальної зброї, то стріляють тільки в голову. В серце ще жоден не цілився. Ті, хто служить довше від мене, кажуть, що теж з таким не стикалися.

Якщо восьмий місяць експерт і слідчі не можуть установити, хто і чому в робочий час стріляв у приміщенні райвідділу міліції, то, може, причина не в складності ситуації, а в... експертах?

Сергій Дзьонь працює заступником начальника карного розшуку Замостянського райвідділу міліції Вінниці. Каже, що брат став комусь на дорозі, не дав можливості провести якусь аферу, за це й поплатився.

Просив маму приготувати щось смачненьке на вечерю

— Хто задумав суїцид, більше нічого не планує, — каже дядько Валентина, колишній міліціонер. — А ця дитина просила по телефону маму приготувати щось смачне на вечерю, а батька — зустріти його з роботи на машині...

Батько під'їхав до райвідділу десь о сімнадцятій. Але син по телефону повідомив, що має ще справи, попросив заїхати за годину. А коли повернувся... «Син лежав у калюжі крові, — каже батько. — Пістолета біля нього не було. Швиденько прибрали».

Єдиний документ, який видали батькам, — висновок судмедексперта. В ньому зазначено, що смерть настала внаслідок проникаючого кульового поранення у серце. Куля була випущена впритул і влучила у лівий бік шлуночка. Батько просить обов'язково зазначити, що на тілі сина були сліди, не описані в отриманій ними довідці. Розбите перенісся, синці на шиї та зап'ястях, подряпини на лобі та руках. «Звідки вони взялися? Сина побили, перш ніж зробити постріл».

— Сліди боротьби були, без сумніву, — повторює Валентин Дзьонь. — Повірте, після багатьох років служби в міліції можу відрізнити так звані трупні плями від слідів насильства.

Сім місяців триває експертиза

Полковник міліції у відставці Валентин Дзьонь звертає увагу на те, що вже минули всі терміни, встановлені для проведення експертиз, а результатів дотепер нема. А через це стримується розслідування.

— Знаю, що навіть на дуже складну експертизу закон відводить часу не більше як півроку. А тут минуло вже сім місяців. Може, причина в експертові? Може, йому допомогти треба? Може, варто звернутися в інший дослідний центр? Нехай у Києві візьмуть це до уваги, — каже спересердя Валентин Дзьонь після того, як у прокуратурі знов почув про те, що там чекають результатів ще однієї експертизи.

Через два дні після загибелі слідчого прокурор Старомiського району порушив кримінальну справу за фактом про службову недбалість, що призвело до смерті людини. «Смерть Дзьоня В. В. настала від вогнепального поранення в область серця із табельної зброї — пістолета Макарова, яка слідчому Дзьоню не видавалася, що свідчить про халатне ставлення до виконання своїх службових обов'язків працівників Старомiського райвідділу... при видачі, зберіганні, носінні та використанні службової табельної зброї...»

Минуло ще десять днів після порушення кримінальної справи, і тоді слідчий прокуратури у прийнятій постанові визначив потерпілих у кримінальній справі. «Потерпілими назвали нас, батьків і рідних, — каже Валентин Дзьонь. — Але, зверніть увагу, при самогубстві потерпілих не встановлюють». Тим часом підозрюваних як не було, так і немає, уточнює полковник у відставці. Ці, як і наведені вище обставини, дають підстави колишньому міліціонеру припускати, що розслідування знаходиться на «нульовій стадії».

Випускник Одеського юридичного університету Валентин Дзьонь тільки цьогоріч закінчив факультет підготовки фахівців для підрозділів слідства та дізнання. Починаючи з лютого, стажувався у Старомiському райвідділі міліції Вінниці, а з кінця квітня приступив до розслідування справ. Резонансних справ не мав. Тому в міліції не пов'язують його смерть із службовою діяльністю. В обласній прокуратурі ситуацію не коментують, бо розслідування ще не завершено. Восьмий місяць слідчі не можуть встановити, хто і чому у робочий час стріляв у приміщенні райвідділу міліції...

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Якщо це було самогубство, нехай підтвердять офіційно, — каже батько покійного

«Землю не можна продавати, землю потрібно націоналізувати»

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Іван Кочерга (**на знімку**) — директор сільгосппідприємства «Альфа–Капітал», що в Полтавському районі, голова Полтавської обласної ради сільгоспвиробників і заслужений працівник сільського господарства України. Після закінчення сільськогосподарського інституту працював головним агрономом, заступником голови колгоспу. А в 1983 році хлібороби села Рунівщина обрали його головою колгоспу. Не призначили, як це буває тепер, а одноголосно обрали. Й зробили це не за політичною приналежністю, як нині, а за знання, вміння знайти підхід до людей, організаторські здібності, наполегливість у досягненні поставленої мети. Хліб і люди були й залишаються для Івана Васильовича головною метою. Та й характер у Кочерги твердий. Ніколи не підлаштовувався під можновладців. Прислухався до всіх, але робив так, як вважав за потрібне. І так ось уже майже 30 років. За цей час деякі його колеги вже встигли покерувати та довести до «ручки» і сільгосппідприємства, і райони, разів із десять перебігти з однієї партії в іншу, зрадити і друзів, і ворогів. А його дорога, вистелена не кабінетними килимовими доріжками, а поросла росяними травами, переметена снігами, щодня веде в поле, тракторну бригаду, на ферми.

Кукурудза виручає селян

Сьогодні в розпорядженні сільгосппідприємства, яким керує Кочерга, лише шість тисяч гектарів землі. Проте саме тут зібрали понад третину всього врожаю зернових Полтавського району.

— Якщо точно, — додає Іван Васильович, — то 22,6 тисячі тонн. І це, незважаючи на несприятливий для сільгоспвиробництва рік. Планували більше, але частину площ, де посіви вимерзли, довелося пересівати. Частину врожаю втратили внаслідок посухи. Проте врожай зібрали не менший, ніж у 2009 році. Однак ще раз відзначу, що з кожним роком у нас валовий збір зерна традиційно зростає.

Нинішній урожай дав змогу вчасно розрахуватися з податками. Належно провести оплату селянам за земельні паї. Немає заборгованості із заробітної плати. Належним чином підтримується соціальна сфера населених пунктів. Відчутна допомога надається школі, дитячим закладам, ветеранам праці та малозабезпеченим. Середньомісячна заробітна плата становить майже дві тисячі гривень. Заслуга в цьому всіх селян, але чи не найбільше — їхнього керівника Івана Кочерги.

Тож які висновки зробили в господарстві на наступний 2011 рік, враховуючи те, що він, за всіма прогнозами, знову-таки буде посушливий.

— Звичайно, найлегше було б відмовитися від посівів озимих культур, так званих культур ризику, — каже Кочерга. — Насамперед маю на увазі озиму пшеницю. Але ж Україна хлібна країна. Колишня і, переконаний, майбутня житниця Європи. Ми в змозі самі забезпечити якісним зерном і себе, і частину експортувати. Тому й цієї осені засіяли ті площі, що й у минулі роки. Сподіваться, що саме якийсь один сорт витримає природні катаклізми, дасть найвищий урожай, не можемо. Тому висіяли різні сорти, але елітного насіння у добре підготовлений і здобрений грунт. Бо буває, що минулого року один і той самий сорт дав високий урожай, а цього року малий. А так є змога перекривати збитки з культур і загалом мати хороший валовий збір.

У господарстві проведено кадастрову оцінку та аналіз усіх грунтів, складено карту.

Отож землі дають саме те, що їй потрібно. І в необхідній кількості. Звідси й результат, і економія коштів.

— Щороку до 40—50 процентів земель засіваємо кукурудзою, — наголошує Кочерга. — Це культура найменш ризикована і вибаглива до будь-яких природних умов. Мало того, на неї є попит, а, отже, є кошти для оплати праці, придбання нової сільськогосподарської техніки, на мінеральні добрива, засоби захисту рослин, пально-мастильні матеріали. Адже господарство тримається не на бюджетних грошах, а на власних, що надходять від реалізації сільгосппродукції.

Саме на цю стабільну культуру тут покладають останні надії у неврожайні роки. І вона справді виручає селян. Перевагу віддають імпортним сортам, які пристосовані до наших грунтів. Якщо цього року й на них недобрали центнери, то на вітчизняних збитки значно більші. Мало того, висівають різні гібриди: ранні та пізні.

Як бачите, немає лекала або єдиного рецепта на вирощення високих урожаїв. Головне при цьому досвід, знання, вміле маневрування, пошуки оптимальних варіантів, а ще гроші. Не вкладеш гроші в землю, не подбаєш про добірне зерно, добриво, техніку — забудь і про врожай, і про зарплату. Будеш і без хліба, і без молока та м'яса.

Низькі ціни, як манна небесна

Проте результатами Кочерга, як завжди, незадоволений. Бачить ті недоліки, що є в колективі, а найбільше його турбує ставлення самої держави й до села, й до сільського виробництва. Здається, всі й на селі, й в області, й на рівні урядовців знають, що мають робити для покращення ситуації, а віз, як то кажуть, і нині там.

— Не задовольняє селянина цінова політика держави на зерно, — розповідає І. Кочерга. — Мало того, на жаль, із цього процесу виключені як районна, так і облдержадміністрація. Саме їм потрібно передати з Києва право визначити, що й скільки реалізувати з них господарств. Щоб не було так, як минулого року — Державний аграрний фонд прозвітував, що підтримав полтавських хліборобів, за хорошими цінами викупив зерно. Це дійсно добре. Але ж викупили все лише в кількох господарствах, які самі скупили його, а інші обійшли десятою дорогою.

Ціни на сільгосппродукцію падають, а на матеріали для села повзуть угору. Вчора аміачна селітра з доставкою коштувала 1900 гривень — сьогодні вже три тисячі. Це буде й з пально-мастильними матеріалами. Адже саме у вартість бензину й солярки сьогодні впресовують інші ціни за так звані послуги, за технічний огляд тощо.

Мовляв, хто більше їздить, той більше платить. Приватний власник може поставити автомобіль у гараж і скористатися громадським транспортом. А що робити селянам, як обслуговувати ферми, поля.

Спочатку брали зерно кукурудзи по 1700 гривень. Сьогодні за тонну пропонують лише 1400, а дехто — 1200.

А почалося це після того, як уряд запровадив квоти на вивезення кукурудзи за кордон. Селянин фактично втрачає на тисячі тонн 300 тисяч гривень. Але ж у нас кукурудзи цього року вдосталь.

З таким підходом до проблем селянина ціна на хліб, молоко, м'ясо справді скоро стане золота. Або знову доведеться переходити на волів, коней та лопати. Але як тоді з таким енергетичним запасом іти в Європу.

Мало того, кукурудзи зібрано на два мільйони тонн більше, ніж попереднього року. Який висновок із цього робить селянин. Це знову спроба дати змогу запастися дешевим зерном вітчизняним трейдерам-спекулянтам. Адже ціни на кукурудзу на світовому ринку не зменшилися. Отож і скуплюють за копійки, адже в хлібороба немає іншого виходу, ніж продавати за ту ціну, яку пропонують. Закінчується рік, потрібно думати про майбутній урожай, платити заробітну плату.

Дешеве зерно на руку власникам бройлерних фабрик та інших переробників. Для них низькі ціни, як манна з неба. А чому б їм восени та в перших місяцях зими не укласти із сільгоспвиробниками договори на постачання зерна на взаємовигідних цінах, не залежно від того, які вони будуть у жнива. Мало того, проплатити процентів із 30 заздалегідь. Тоді була б користь і селу, і фабрикам. Та й населення було б задоволене, смакуючи недороге м'ясо.

До цього часу на папері залишається державне замовлення на сільгосппродукцію.

Настав час для того, щоб сільгосппродукцію за кордон реалізували не одні зернотрейдери, а й держава через аграрний фонд. Тоді б частина коштів, які отримує перекупник, осідала не в кишені олігархів, а в державному бюджеті.

А землею таки торгують

Сьогодні Кочерзі та його колегам доводиться не лише орати, сіяти, збирати, хвилюватися за врожай, ціни, а й розгрібати ті завали на селі, до чого призвели кучмівські укази. Саме завдяки їм сотні тисяч гектарів пішли в оренду олігархам, а деякі села залишилися без шкіл, дитячих садків, тракторних бригад, тваринницьких приміщень. Люди залишилися без роботи, молодь — без майбутнього. На полях хліб наливається золотом, а село поринає у смуток і безперспективність. Земля вже давно перейшла в спадок від батьків-селян дітям, які мешкають у місті. Молодим працівникам, спеціалістам уже немає де виділити окрайець землі в приватну власність.

Земля — це те єдине, що іще не прилипло до рук новоспечених мільйонерів. І час грає на них. Сільгоспвиробника спеціально доводять до того стану, що він або не зможе, або не схоче господарювати на землі. Щоб потім голими руками прибрати землю до рук. Мовляв, не вмієте господарювати, продайте її нам, а ми нагодуємо хлібом і Україну, і Європу. І цим господарям буде не до пшениці. Гнатимуть соняшник, сою, ріпак за кордон, аж гай гудітиме. А звідти втридорога хліб для українців, як нині вже везуть імпортну картоплю, капусту, цибулю. З усього видно, що саме до цього йде.

Дивують і ціни за землі, що передані в користування. Одні платять сповна, інші — копійки. Скільки через це недоотримує державний бюджет — невідомо. Як не відомо, яка її річна сума і як вона виконана.

☞ ПРЯМА МОВА:

— Рецептів, як чесно розпоряджатися землею, немало. Проте зрозуміло одне — торгувати землею не можна. Землю просто потрібно націоналізувати. Вона завжди має бути у власності держави. Це найголовніше багатство, і воно має належати всім українцям.

Саме держава, після націоналізації земель, передає їм в ефективне використання сільгосппідприємствам під проплати. За рахунок цих коштів уже за кілька років можна буде розрахуватися за землю з нинішніми власниками паїв, частину коштів направляти на підтримку села, його інфраструктуру тощо. А ще суворо контролювати ефективне використання земель. Адже ні для кого не секрет, що вже сьогодні за неї дають 9—10 тисяч гривень, оформлюючи їх усілякими актами. Закону немає, торгівля іде, аж гай гуде.

Мовчати не збираються

— Село справді роками працює без прибутків, — наголошує Кочерга. — На виробництво тонни зерна, м'яса, молока витрачали більше коштів, ніж отримували від їх реалізації. Виживали за рахунок чого? Вирізали корів, свиней тощо, аби придбати пальне, розрахуватись із кредитами, самі драли крупи, робили масло, щоб мати хоч якусь копійку для оплати праці селян.

І що дивно — навіть сьогодні селянин не має своєї справжньої партії, яка представляла б і захищала б його інтереси. Ті, що створювалися, існували лише на папері, використовувались для того, щоб просувати своїх лідерів то у владу, то в парламент.

Та селяни й самі винні, що діють розрізнено, ідуть на повідку в демагогів, замість того, щоб об'єднатися і спільно вирішувати всі проблеми.

Проте Кочерга переконаний, селяни стануть на ноги і змусять рахуватися із собою. Бо попри всі негаразди нинішнє село сьогодні живе не хлібом єдиним. І мовчати не збирається. А буде заможний селянин — буде заможною і держава!

Віктор СЕМЕНЯКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема , 157) від 07.12.2010р. по справі №45/189б товариство з обмеженою відповідальністю «Донторгопт - 2007» (код за ЄДРПОУ 35174999, 83003, м. Донецьк, пр. Ілліча, 89, п/р 2600602000046О в ПАТ КБ «Південкомбанк», МФО 335946) визнано банкрутом, введена ліквідаційна процедура та ліквідатором призначений арбітражний керуючий Голобородько Сергій Олександрович (ліцензія серія АВ №081164 від 27.07.2006р., 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б.16, кв.139, тел.: (062) 335-68-36).

Заяви з кредиторськими вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Закарпатської області визнано банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру щодо наступних підприємств:

Постановою від 09.12.2010р. по справі № 16/99 - товариство з обмеженою відповідальністю "Євро III Україна" (адреса: Закарпатська область, 88000, м. Ужгород, пл. Корятовича, 2/2, код ЄДРПОУ 32051323, п\р 26006216060001 в ЗФ "Брокбізнесбанк", м.Ужгород, МФО 312668);

Постановою від 30.11.2010р. по справі № 6/29 - товариство з обмеженою відповідальністю "Закарпатопт" (адреса: Закарпатська область, Ужгородський район, 89412, с. Оноківці, вул. Довга, 10, код ЄДРПОУ 32360045, п/р 26007000361001 у філії АТ КБ "Надра" Ужгородське РУ, МФО 312538).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ракущинець Андрія Андрашовича (ліцензія АВ № 158243 від 19.09.2006р., адреса: 88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Богомольця, 12, кв. 59, поштова адреса: м. Ужгород, вул. Підградська, 59). Заяви кредиторів приймаються Господарським судом Закарпатської області за адресою: 88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Ухвалою по справі № 5/215/10 від 07.12.2010 р., введено процедуру розпорядження майном Товариства з обмеженою відповідальністю «АКВАТОРІЯ-ЮГ» (код ЄДРПОУ 32391419, юридична адреса: 54017, м. Миколаїв, проспект Леніна, 67, р/р 26007085091191, МФО 305017, в АКБ «Укрсоцбанк»).

Розпорядником майна призначено Черепенко Вікторію Григорівну (ліцензія серії АВ № 521510 від 06.07.2010 р., поштова адреса: 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а).Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до підпункту 2 пункту 3 статті 74, пункту 1 статті 76, п. 2 статті 80 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково:**Прокопанич Галини Кризостанівни, Іванової Лариси Броніславівни** на посаду судді Вищого господарського суду України.

13.12.2010 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі № 46/527-б товариство з обмеженою відповідальністю «СОКІЛ СБ» (02217, м. Київ, вул. Драйзера, буд. 6, код ЄДРПОУ 33228807, р/р 260040107521 в ПАТ КБ «ФІНАНСОВА ІНІЦІАТИВА», МФО 380054) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кандаурову А. П. (ліцензія АВ № 347168 від 22.08.2007 р., 02183, м. Київ, вул. Кибальчича, 5А, кв. 40). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 242 (4992)
СЕРЕДА, 22 ГРУДНЯ 2010

ВІСТІ З КРИМУ

«Районки» йдуть в Інтернет

На півострові реалізують проект «Відкритий інтернет-простір для районних ЗМІ Криму».

За словами Антона Пласкуна, менеджера проекту, його курирує сімферопольська міська молодіжна громадська організація «Світло» за підтримки Міжнародного фонду «Відродження». Цей проект покликаний допомогти районним газетам у створенні власних web-сайтів.

Також А. Пласкун повідомив, що відібрано 10 видань, які вже наступного року отримають безкоштовну електронну версію. Основними критеріями відбору конкурсантів стали тираж, періодичність виходу тощо.

Менеджер проекту зауважив, що інші районні видання також можуть робити заявки на участь у проекті: «Ми їх теж можемо включити, але їхні сайти буде створено після перших десяти».

У туристичному краї — передноворічне затишшя

За спостереженням директора туристичної фірми Наталії Коваленко, цього року жителі Криму стали купувати тури за кордон на Новорічні та Різдвяні свята заздалегідь, а не чекати «горящих» путівок.

«Торік люди діяли більш обережно й усе-таки заощаджували. Цього року замовляють новорічні тури завчасно», — розповіла Н. Коваленко журналістам. Як і раніше мають попит путівки в Єгипет, Об'єднані Арабські Емірати, Домініканську Республіку, на Мальдівські острови, на гірськолижні курорти Австрії, Словаччини, Польщі, Італії, Франції. Популярна також Грузія — як гірськолижний курорт. «Грузія має всі шанси в майбутньому створити конкуренцію відомим європейським гірськолижним курортам, оскільки ця країна пропонує гідний сервіс за прийнятними цінами», — вважає Наталія Коваленко.

А от зустрічати Новий рік у Криму туристи не бажають. Порівняно з минулим роком спостерігається «невелике затишшя» у продажах путівок на свята в Крим. «Торік були непогані продажі в Крим, цього року — навпаки, за рубіж», — зазначила Н. Коваленко.

Георгій ВЕРВЕС.

«Нафтових Чорнобилів» не повинно бути

Патонівці, напевно, перші у світі розв'язали одну із глобальних проблем людства

НОВИНИ НАУКИ

Аварії в морі і на суходолі з потужними нафтовими та газовими фонтанами, а також пожежами не раз ставались у світі. Високі швидкість та інтенсивність потоків вуглеводнів, що витікають, роблять їхню ліквідацію проблемною й небезпечною. Були випадки, коли на суходолі приборкували розбурхані свердловини навіть ядерними вибухами. Набагато складніше це зробити на великих глибинах морів та океанів. Запобігання й ліквідація аварій, пов'язаних з підводним видобутком нафти та газу були й залишаються однією з найсерйозніших проблем міжнародної безпеки в екологічній сфері.

Нагальна потреба розв'язання цієї проблеми була остаточно усвідомлена всіма провідними країнами світу після аварії на одній із нафтовидобувних платформ США, що сталась у квітні 2010 року в Мексиканській затоці. Нагадаємо жахливі наслідки цієї справжньої катастрофи. Було забруднено понад 170 миль узбережжя. Загальний обсяг розливу нафти становив 1,5 мільйона тонн. Було завдано колосальних збитків береговій лінії, житловому комплексу, туристичному бізнесу, рибальській діяльності, всій економіці країни. У ліквідації аварії та її наслідків брали участь 5 тисяч суден і 40 тисяч людей. Витрати сягли майже 40 мільярдів доларів.

Ці цифри, як загрозливе нагадування, не раз наводили в Інституті електрозварювання імені Є.О. Патона на презентації розробленої тут нової технології ліквідації таких аварій на нафтогазових промислах.

Розробка вчених України — один із перших і дієвих заходів, спрямованих на створення нових підходів до забезпечення безпеки під час видобутку вуглеводнів на морських шельфах. Адже дуже скоро після того, що сталося, лідери країн—членів Великої двадцятки на саміті в Торонто в тексті фінального комюніке записали: «З огляду на нещодавній розлив нафти в Мексиканській затоці, ми визнаємо потребу в обміні передовим досвідом у сфері захисту морського середовища, запобігання аваріям, пов'язаних із розвідкою та видобутком нафти на шельфі, а також її транспортуванням і ліквідацією наслідків аварій».

Країни Європи, які мають свої територіальні води, вирішили переглянути правила для компаній, що займаються видобутком нафти і газу на їхніх шельфах. Через місяць після аварії в Мексиканській затоці Президент Російської Федерації доручив своєму уряду розробити законопроект «Про захист морів Росії від нафтового забруднення».

Чотири великі світові компанії ухвалили технологічне рішення — створити систему ліквідації неконтрольованих витоків нафти під час освоєння глибоководних районів.

З огляду на важливість і актуальність проблеми, виконуючи доручення уряду, група українських учених взялася за справу. Під безпосереднім керівництвом президента НАН України, директора Інституту електрозварювання імені Є.О. Патона, академіка Бориса Патона начальник Навчально-наукового центру високих технологій Національного університету України, доктор технічних наук, професор, полковник Юрій Даник, директор Державного підприємства «Дослідне конструкторсько-технологічне підприємство ІЕЗ імені Є.О. Патона НАН України» Валерій Романюк і голова правління ЗАТ «Дослідний завод зварювального устаткування ІЕЗ імені Є.О. Патона», доктор фізико-математичних наук, професор Володимир Степахно в найкоротший термін розробили документацію моделі сполучного модуля. На дослідному заводі зварювального устаткування інституту було виготовлено макет модуля спеціальної конструкції для компенсації динамічного удару речовини під час з'єднання об'єкта, з якого під високим тиском виливається речовина, з об'єктом, яким ця речовина транспортуватиметься в потрібному напрямі.

Потім було проведено експериментальні випробування модуля на базі Інституту гідромеханіки НАН України.

— Отримані результати, — коментував нововведення Борис Патон, — дають змогу зробити висновок не лише про перспективи швидкої локалізації та ліквідації аварії, схожих на ту, сталася в Мексиканській затоці, а й про можливість застосування розробок для реставрації законсервованих аварійних платформ і промислів. А таких свердловин на всій планеті величезна кількість. Тільки на Каспії їх понад півтори тисяч. Але всі вони протікають і загрожують людству «нафтовими Чорнобилями».

Наявність наших або схожих модулів на діючих платформах і оснащення ними новостворюваних платформ як спеціальний аварійний комплект приведе до значного зниження ризику забруднення навколишнього середовища вуглеводнями в разі аварій.

Пояснення продовжує Юрій Даник:

— У Мексиканській затоці свердловину перекрили повністю. Але ж у більшості випадків скільки не перекривай свердловину, що вийшла з-під контролю, природа однаково візьме своє. Її не можна зупинити й даремно насилувати. Настав час почати її поважати, з нею треба співробітничати. У військовій справі є такий принцип: використовуй силу супротивника проти нього самого.

Спосіб, конструкції і технологія, які ми запропонували, реалізує саме цей принцип. Не боротися з природною стихією, не пручатися їй, а спрямувати її силу в потрібне русло. Зробити так, щоб потік зі свердловини знову потік куди треба. Тобто краще не перекривати свердловини, а навчитися управляти потоком, тоді ефект буде зовсім інший. А цього можна досягти шляхом з'єднання зруйнованих трубопроводів, з яких відбувається неконтрольоване витікання речовини без припинення його витікання під час з'єднання.

У цьому суть ідеї.

Крім цього, автори розробили принципово нові метод і систему видобутку нафти й газу на морському шельфі без використання труб для їхнього транспортування на поверхню. Розроблена система дає змогу вловлювати практично необмежену кількість барелів нафти на великих глибинах і може бути також використана для стримування витоків нафти під час роботи на морському шельфі на наявних і перспективних нафтовидобувних платформах.

Свій спосіб з'єднання зруйнованих трубопроводів автори запатентували. Проте вони, Національна академія наук України пропонують співробітництво з усіма вченими, прогресивним силами планети у справі розробки й виробництва сполучних модулів різної модифікації, а також у сфері створення механізмів швидкого реагування стосовно ліквідації аварій на нафтових і газових промислах для забезпечення міжнародної екологічної безпеки.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

На знімку справа наліво: Б. Патон, Ю. Даник, В. Степахно, В. Романюк.

Фото із прес-релізу.

ПАРАДОКС

У кого «манечка»?

Голова Служби безпеки Валерій Хорошковський припускає, що манія переслідування з боку правоохоронних органів масово охопила представників «четвертої влади». До того ж, чим міцнішає «демократія», тим ширші медійні маси вражає цей клятий вірус «шизи».

Спочатку комусь «привиділося», що його, наче віпа, супроводжує моторизований «гувернант» з номером прикриття, котрий, як установило журналістське розслідування, перебуває на автомобільному обліку в СБУ. Потім котрійсь «приснилося», що нею цікавляться люди в цивільному, але з руками «фірмово чистими». Принаймні конспіратор, до якої загадкові особи звернулися по розвіданні, не помітила «бруду» на посвідченнях з «логотипом» Служби. А далі — ще гірше: цілим групам «ввижається», що їхня активна професійна позиція так само активізує увагу структури на вулиці Володимирській. До того дійшло, що якісь «примарні» істоти вриваються у «хворобливу» свідомість чітким називанням своїх імен і «проханням» поділитися творчим процесом і планами. Про заламування журналістських рук та трощення камер і згадувати не будемо: тут «манія переслідування» з боку «начебто охорони» взагалі ілюструє підручник з психіатрії. Тим паче під авторством такого медичного «спеца», як пан Хорошковський...

Але й це не найгірше. Найжахливіше, що бацила «манечки» перескочила на самого голову СБУ. Він щиро вважає, що його світле ім'я... переслідують через дискредитацію в мас-медіа. «Є замовлення, — зізнався він в інтерв'ю газеті, не уражений психозом завдяки провладному імунітетові. — Хтось у цьому зацікавлений безпосередньо, а хтось просто з почуття журналістської солідарності підтримує цю кампанію. Цих обвинувачів чомусь не хвилює, що СБУ стала краще працювати... Чому влаштовують цькування за гроші?»

Та побійся Бога — ще й як хвилює! Наприклад, автор цих рядків ні безпосередньо, ні з почуття журналістської солідарності, ні за гроші, ні за «спасибі» не зацікавлена у шельмуванні Валерія Івановича особисто і його відомства загалом. Мені просто кортить дізнатися, в чому полягає «поліпшення вже сьогодні» діяльності Служби безпеки. У встановленні нею причин різкої резолюції Європарламенту про втручання СБУ в політичне життя та згортання свободи слова, чим, до речі, похвалився п. Хорошковський? То ми й без оперативної розробки апріорі знали, що в Страсбурзі перед тим «пошурувала» клята опозиція. В посиленні антикорупційних звитяг? І тут ми нічим не здивовані: корупція як ознака тільки минулої влади — це навіть не смішно. А відоме «спонсорство» обідів самого В. Хорошковського — взагалі спричиняє збентеження. У затриманні науковців з «держтаємницями» Сталіна—Кагановича? Жорстка аналогія. Врешті-решт, у зміцненні безпеки держави? З присутністю ФСБ під боком і посиленням позицій чужоземних військових структур, але із стеженням за шпигунами? Це, даруйте, як у палаті для буйних за відсутності санітарів...

«У мене є глибоке переконання, що журналісти такі самі громадяни, як і всі інші, — стверджує Валерій Хорошковський в інтерв'ю. — А отже, зобов'язані відповідати, якщо у слідчого виникли до них запитання». Чиста правда. І якщо голова СБУ не такий простий громадянин, як усі інші, здається, він ще більше зобов'язаний відповісти, чому слід СБУ в політичному житті не «фатум», а конкретна реальність, чому високу державну посаду він поєднує із причетністю до сімейного телебізнесу, чому «Інтер» не розпоряджається «своїм правом вільно писати і говорити»: судячи з його аналітично-інформаційних програм, цю «свободу» видно «неозброєним» оком. Є багато «чому». Але, як правильно зауважив Валерій Іванович, він піде з СБУ за рішенням Президента, а не інтернет-спільноти. А «маніакальна» спільнота, як випливає, просто виконує замовлення на його політичне знищення. То кого відвідала «манечка»? Коло замкнулося...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Чим міцнішає «демократія», тим ширші медійні маси вражає цей клятий вірус «шизи»

Прем'єр Болгарії порадив послам писати шпигунські мемуари

Майже половина послів Болгарії в зарубіжних країнах були агентами колишньої служби державної безпеки. 45 із них і тепер очолюють дипломатичні місії за кордоном. Про це повідомила створена в Болгарії комісія з розсекречення досьє Комітету національної безпеки (КНБ).

Згідно із законодавством Болгарії комісія перевіряє минуле всіх державних службовців країни високого рангу, у тому числі послів, їхніх заступників і генеральних консулів. Із 462 перевірених дипломатів вищого рангу 191 виявився колишнім агентом спецслужби. Під час призначень на свої посади вони приховали цей ганебний для сучасної Болгарії факт зі своїх біографій. Інформація про шпигунське минуле послів спровокувала величезний скандал. Новина розлютила навіть міністра закордонних справ Болгарії Миколу Младенова. На сторінках соціальних мереж Інтернету Twitter і Facebook він написав: «У мене немає слів! У мені зароджується величезний гнів і моя рішучість стає непохитною».

Уже виникли ускладнення у відносинах з деякими країнами, зокрема з Ватиканом. Там були дуже неприємно здивовані, коли довідалися, що 67-річний Нікола Калудов, який обіймає пост посла Болгарії при Святому Престолі, виявився колишнім співробітником Комітету нацбезпеки. І вимагають його змінити. З 1996-го по 2000 рік Калудов обіймав посаду посла в Португалії, а у 2002—2007 роках був послом в Італії.

Обурився обставинами, що відкрилися, і прем'єр-міністр Болгарії Бойко Борисов. Він порадив колишнім агентам болгарського КДБ добровільно піти з постів і почати писати шпигунські мемуари. Іншої точки зору дотримується президент країни Георгій Пирванов, указами якого й було призначено на свої посади дипломатів. Він упевнений, що всі колишні агенти працювали на благо країни й позбавляти їх посад несправедливо.

Це спричинило гнів не тільки прем'єра, а й громадськості. Багато громадських організацій країни зажадали негайно відкликати дипломатів з агентурними досьє із зарубіжних країн. У парламент Болгарії вже внесено законопроект про заборону колишнім співробітникам і позаштатним агентам спецслужб обіймати високі державні пости, а також представляти Болгарію в зарубіжних країнах. Скривджений президент обвинуватив прем'єра в тому, що й у складі його уряду є колишні агенти. Прем'єр відповів, що негайно відправить їх у відставку в обмін на те, що президент дасть згоду на відкликання послів з-за кордону.

Цього понеділка прем'єр-міністрові подав заяву про відставку міністр без портфеля Божидар Димитров. У 70-ті роки минулого сторіччя він співробітничав зі службами державної безпеки і мав псевдоніми Кардам, Тервел і Телериг. В уряді Бойко Борисова він займався справами болгар, що живуть за кордоном, він не раз був і в Україні, де є велика болгарська діаспора. Прем'єр прийняв відставку міністра. Він подякував Божидару Димитрову за роботу в уряді й висловив надію, що він і надалі допомагатиме прем'єрові. У коментарі болгарському каналу «Бе-Ті-Ві» прем'єр-міністр Бойко Борисов сказав, що дуже шкодує про відставку міністра, який працював добре. Він зазначив, що зробив це, щоб показати: для нього не існує подвійних стандартів.

Добровільно пішов у відставку і заступник міністра внутрішніх справ Болгарії Павлин Димитров, що якийсь час працював у структурі держбезпеки. На наступному засіданні Ради міністрів уряд запропонує президентові РБ Георгію Пирванову відкликати з-за кордону всіх дипломатів вищого рангу, які співробітничали з болгарським КДБ.

У довгому списку дипломатів, яких буде відкликано, — посли в Пекіні, Каїрі, Римі, Вільнюсі, Мадриді, Берліні, Каракасі, Кувейті, Тирані, Єревані, Ватикані та деяких інших країнах.

Олександр ВЛАДИМИРОВ.
Софія, Болгарія.

ПОДРОБИЦІ

Ярослав Качинський сумнівається, що у Вавелі поховано його брата

Лідер опозиційної партії Право і Справедливість (ПіС), брат-близнюк загиблого в авіакатастрофі під Смоленськом 10 квітня 2010 року президента Леха Качинського сумнівається, чи його брата поховано у Вавельському замку. «Якщо на аеродромі («Сєвєрному», одразу ж після катастрофи. — Авт.) я впізнав свого брата і там не мав сумнівів,.. то тіло, яке було привезено у труні до Польщі, я не впізнав... Це була людина, яка взагалі не нагадувала мого брата», — заявив Ярослав Качинський через вісім місяців після катастрофи.

Лідер ПіС наголошує, що має підстави стверджувати: під час судово-медичної експертизи у Смоленську «не всі частини тіла, що там були, належали президентові Республіки Польща».

Такі заяви Ярослава Качинського викликали неоднозначну реакцію у польському суспільстві. Вони знову поставили у центр «смоленської дискусії» питання про необхідність проведення ексгумації останків жертв катастрофи 10 квітня. Варто згадати, що це питання раніше порушував адвокат родини Качинських Рафал Рогальський, а також (невдовзі після церемонії поховання) члени сімей деяких загиблих в авіакатастрофі, зокрема, віце-спікера сенату Кшиштофа Путри та депутата сейму від ПіС Пшемислава Госєвського. Більшість коментаторів з числа політиків різних політичних сил, а також політологи і експерти вважають, що заяви лідера ПіС можуть бути елементом політичної гри. Зокрема, депутат європейського парламенту Марек Сівєц, використавши спортивну термінологію, назвав заяви Я. Качинського «грою корпусом», на яку «не має права навіть родина». Зять президента Леха Качинського Марцін Дубєнецкій, який особисто бачив тіло президента і першої леді, не має жодних сумнівів щодо того, кого поховано у Вавелі, а тому вважає, що немає жодних підстав для ексгумації президентського подружжя.

Жодних сумнівів у цій справі не має також прокуратура, яка у спеціальному комюніке назвала появу такого роду інформації у медіальному просторі «дивною» та позбавленою «будь-яких об'єктивних доказів».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Засніжене Різдво

Західну Європу накрило небаченим снігопадом. Лондонський аеропорт Хітроу не встигне повністю відновити роботу після Різдвяних свят, як планувалося раніше, пише газета «Гардіан».

Жорсткі обмеження на число рейсів, уведені через сильні снігопади, діятимуть щонайменше до середи. У цей період працюватиме лише одна з трьох злітно-посадочних смуг. Навіть у тому разі якщо завтра роботу всіх трьох смуг буде відновлено, потужностей аеропорту навряд чи вистачить на те, щоб до Різдва й у наступні дні компенсувати раніше скасовані рейси. Тим часом більшості пасажирів свої рейси пропонували перенести саме на післяріздвяний період.

Негода порушила транспортне сполучення не тільки у Великій Британії, а й в інших частинах Європи. Обмеження, зокрема, зачепили Францію, Німеччину, Нідерланди і Бельгію. Точних прогнозів щодо того, коли снігопади припиняться, поки що немає.

ФОТОФАКТ

Активісти американських ветеранських організацій вийшли на демонстрацію, щоб висловити свою незгоду з політикою президента Барака Обами, який оголосив у своєму щорічному посланні, що війська країни вже майже досягли мети в Афганістані.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Олександр Лукашенко оголосив війну Інтернету

Після оприлюднення офіційних результатів президентських виборів, білоруський президент провів прес-конференцію, на якій чітко сформулював свої плани розвитку країни. На його думку, кожна держава вправі обрати свій шлях розвитку, не копіюючи чужий досвід. А демократії, наголосив Олександр Лукашенко, «у Білорусі не менше, ніж у будь-якій європейській країні».

Проте, за словами президента Лукашенка, Білорусь сподівається, що з європейськими країнами будуть добросусідські відносини й економічне співробітництво. А Росію Мінськ як і раніше розглядає як головного союзника.

Крім того, президент Білорусі пообіцяв із завтрашнього дня почати «дуже демократично» ставитися до журналістів і повідомив, що «реформує» Інтернет. «Ми не чіпали Інтернет до виборів, — заявив він, — але ви будете за Інтернет відповідати, за всі «вкиди»... Навіть якщо ваші редакції будуть розміщені далеко за кордоном».

Нагадаємо, у Мінську заарештовані не лише місцеві, але й російські журналісти. Зокрема фотокореспондента петербурзької газети «Мій район» Олександра Астафьєва, засуджено до 15 діб арешту за участь у несанкціонованому мітингу. Учора він оголосив голодовку й вимагав зустрічі із представником російського посольства. Цікаво, що Посольство РФ у Мінську не може третій день домогтися від білоруської влади інформації про затриманих російських громадян.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва—Мінськ.

Сьогодні в Бангкоку скасують режим надзвичайного стану

Уряд Таїланду проголосував за скасування режиму надзвичайного стану в Бангкоку й у трьох прилеглих провінціях, **повідомляє AFP.** Влада Таїланду вважає нинішню ситуацію в країні досить мирною. Режим надзвичайного стану ввели у квітні у відповідь на масові акції опозиції, що домагалася відставки уряду Апхисита Ветчачиви. Тоді загинули 90 осіб, більша частина з яких — представники цивільного населення. Близько 1900 людей було поранено.

Надзвичайний закон забороняв проведення публічних акцій із кількістю учасників більше п'яти осіб і давав органам безпеки право затримувати підозрюваних на строк 30 днів без висунення обвинувачень.

ФОТОФАКТ

У місті Лахор у Пакистані мусульмани беруть участь у процесії, яка присвячена святу Мухаррам.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Наркотичним пігулкам — стоп!

Одразу три протоколи склали чопські митники стосовно двох українців та одного угорця, які намагалися перевезти через кордон заборонені медпрепарати.

У двох випадках наші співвітчизники, перетинаючи як пасажири пункт пропуску «Тиса» в спрощеній зоні митного контролю («зелений коридор»), без жодних дозвільних документів хотіли перевезти 40 пігулок, що містять наркотичні речовини. Зокрема, 20 пігулок «Седалгіну нео» та 20 таблеток «Гідазепаму IC». Обидва медичні препарати віднесено до наркотичних та психотропних засобів, обіг яких обмежено. Таблетки були серед особистих речей пасажирів, везли їх до Італії.

У третьому випадку громадянин Угорщини у пункті пропуску «Вилок» «забув» повідомити інспекторів про 100 пігулок медпрепарату іноземного виробництва «Фронтін», який теж заборонено для переміщення через митний кордон України. Угорець пояснив, що не мав наміру приховувати медпрепарат, придбав його у сільській аптеці в Угорщині для власних потреб, але дозвільних документів при собі не мав.

Після складення протоколів ліки вилучено. Звичайно, повідомили у прес-службі Чопської митниці, такі, з дозволу сказати, «хитрощі» на стражів кордону не діють.

Василь НИТКА.
Ужгород.

ОГОЛОШЕННЯ

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення оголошує конкурс на отримання ліцензії на мовлення з використанням вільних телерадіоканалів

Стислі відомості про канали мовлення, територію розповсюдження програм, максимальний розмір ліцензійного збору, конкурсну гарантію та граничний обсяг мовлення

№ з/п	Область	Населений пункт	Частота (МГц, канал (ТВК)	Потужність, кВт	Граничний обсяг мовлення	Територія розповсюдження програм	Максимальний розмір ліцензійного збору, грн	Конкурсна гарантія, грн (10% максимального розміру ліцензійного збору
1. Телебачення								
1	АР Крим	Армянськ	42	0,1	6 година на добу (01.00-07.00)	м. Армянськ	160,26	16,03
2	Волинська	Володимир-Волинський	37	0,1	19 годин на добу	м. Володимир-Волинський	663,36	66,34
3	Дніпропетровська	П'ятихатки	23	0,1	21 година на добу	м. П'ятихатки	356,56	35,66
4	Дніпропетровська	Павлоград	3	0,1	4 години на добу	м. Павлоград	484,77	48,48
5	Донецька	Донецьк	12	0,1	6 годин на добу (01.00-07.00)	м. Донецьк	6324,55	632,46
6	Київська	Київ	30	20	24 години на добу	м. Київ та область	76976,09	7697,61
7	Одеська	Одеса	1	0,1	8 годин на добу (00.00-08.00)	м. Одеса	8397,04	839,7
8	Сумська	Тростянець	41	0,1	8 годин на добу (23.00-07.00)	м. Тростянець	190,19	19,02
9	Хмельницька	Хмельницький	41	1	4 години на добу (пон.птн: 07.40-09.15, 17.20-19.00, 24.00-00.45; суб,нед.святк.дні: 09.30-10.30, 15.00-16.30, 20.00-21.00, 24.00-00.30)	м. Хмельницький та райони (Хмельницький Красилівський Ярмолинецький)	1673,89	167,39
10	Чернігівська	Варва	24	0,1	7 годин на добу (пн.-птн: 06.00-10.10, 18.40-21.30; суб.-нед.: 05.30-09.00, 18.00-21.30)	м. Варва	63,40	6,34
11	Чернігівська	Бобровиця	54	0,1	8 годин на добу (22.00-06.00)	м. Бобровиця	97,23	9,72
2. Радіомовлення								
1	АР Крим	Алупка	103,7	0,1	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	м. Алупка	7,27	0,73
2	АР Крим	Генеральське	105,6	0,03	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30,15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	смт. Генеральське	0,23	0,02
3	АР Крим	Керч	100,3	0,5	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00,20:00-20:30)	м. Керч та Ленінський район	182,64	18,26
4	АР Крим	Морське	105,2	0,03	16 г 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55,08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30,17:45-18:00, 18:10-19:00,20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	смт Морське	1,74	0,17
5	АР Крим	Нікіта	103,7	0,03	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55,08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00,20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	смт Нікіта	1,92	0,19
6	АР Крим	Оленівка	102,9	0,03	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00,20:00-20:30); нед (06:10-06:30,08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	с. Оленівка	1,23	0,12
7	АР Крим	Паркове	102,9	0,1	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00,20:00-20:30)	смт Паркове	0,39	0,04
8	АР Крим	Партеніт	100,5	0,03	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30,08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30,15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	смт Партеніт	5,15	0,52
9	АР Крим	Привітне	101,3	0,03	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	смт Привітне	2,53	0,25
10	АР Крим	Рибаче	103,8	0,1	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30,15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	с. Рибаче	1,03	0,10
11	АР Крим	Севастополь	90,4	0,5	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	м. Севастополь (міськрада) та Бахчисарайський район	380,43	38,04
12	АР Крим	Стерегуще	103,6	0,1	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	смт Стерегуще	0,18	0,02
13	АР Крим	Форос	105,2	0,1	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30,08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00,20:00-20:30)	смт Форос	1,75	0,18
14	АР Крим	Чорноморське	101,3	0,1	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30 , 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	смт Чорноморське	9,44	0,94
15	АР Крим	Сімферополь	88,6	0,5	24 години на добу	м. Сімферополь (міськрада), та прилеглі райони: Бахчисарайський, Сімферопольський	3497,73	349,77
16	АР Крим	Сімферополь	91,5	0,5	24 години на добу	м. Сімферополь (міськрада), та прилеглі райони: Бахчисарайський, Сімферопольський	3497,73	349,77
17	АР Крим	Сімферополь	91,9	0,25	24 години на добу	м. Сімферополь (міськрада), та прилеглі райони: Бахчисарайський, Сімферопольський	3497,73	349,77
18	АР Крим	Сімферополь	89,3	0,1	24 години на добу	м. Сімферополь (міськрада)	2101,59	210,16
19	АР Крим	Керч	104,8	0,25	24 години на добу	м. Керч та Ленінський район	1310,09	131,01
20	АР Крим	Севастополь	91,7	0,25	24 години на добу	м. Севастополь (міськрада) та Бахчисарайський район	2728,79	272,88
21	АР Крим	Феодосія	102,7	0,15	24 години на добу	м. Феодосія (міськрада)	627,54	62,75
22	АР Крим	Совєтське (Чапаївка)	106,5	0,5	24 години на добу	смт Совєтське (Чапаївка) та прилеглі райони (Білогірський, Кіровський, Совєтський Нижньогірський)	1254,46	125,45
23	АР Крим	Ялта	102,5	0,1	24 години на добу	м. Ялта (міськрада)	834,83	83,48
24	АР Крим	Джанкой	103,0	0,1	24 години на добу	м. Джанкой та Джанкойський район	724,42	72,44
25	Вінницька	Вінниця	92,0	0,5	24 години на добу	м. Вінниця та прилеглі райони (Вінницький, Жмеринський, Калинівський, Липовецький, Літинський, Тиврівський)	3897,93	389,79
26	Вінницька	Вінниця	90,9	0,25	24 години на добу	м. Вінниця та прилеглі райони (Вінницький, Жмеринський, Калинівський, Липовецький, Літинський, Тиврівський)	3897,93	389,79
27	Вінницька	Вінниця	107,4	0,1	24 години на добу	м. Вінниця та Вінницький район	2490,69	249,07
28	Волинська	Луцьк (Підгайці)	90,6	0,5	24 години на добу	м. Луцьк та прилеглі райони (Горохівський, Ківерцівський, Луцький, Рожищенський)	2493,54	249,35
29	Волинська	Луцьк (Підгайці)	88,7	0,5	24 години на добу	м. Луцьк та прилеглі райони (Горохівський, Ківерцівський, Луцький, Рожищенський)	2493,54	249,35
30	Волинська	Луцьк (Підгайці)	89,8	0,25	24 години на добу	м. Луцьк та прилеглі райони (Горохівський, Ківерцівський, Луцький, Рожищенський)	2493,54	249,35
31	Дніпропетровська	Дніпропетровськ	105,3	2	12 годин на добу (пн, ср, пт, нд.: 02.00-14.00. вт, чт, сб.: 14.00-02.00)	Дніпропетровськ (міськрада) та прилеглі райони (Дніпродзержинськ (міськрада), Верхньодніпровський, Дніпропетровський Криничанський, Новомосковський, Петриківський, Синельниковський, Солонянський)	6952,57	695,26
32	Дніпропетровська	Дніпропетровськ	69,29	0,5	24 години на добу	Дніпропетровськ (міськрада) та прилеглі райони (Дніпродзержинськ (міськрада), Верхньодніпровський, Дніпропетровський Криничанський, Новомосковський, Петриківський, Синельниковський, Солонянський)	9849,48	484,95
33	Донецька	Донецьк	106,4	1	12 годин на добу (пн., ср., пт., нд.: 12.00-24.00. Вт., чт.,сб.: 00.00-12.00)	м. Донецьк(міськрада), м. Макіївка(міськрада), м. Селидове(міськрада) та прилеглі райони: Амвросіївський, Волноваський, Маріїнський, Старобешівський, Ясинуватський	7561,02	756,10
34	Донецька	Маріуполь	101,3	0,25	24 години на добу	м. Маріуполь (міськрада) та прилеглі райони (Першотравневий, Новоазовський, Володарський)	3547,87	354,79
35	Донецька	Єнакієве	103,8	0,1	24 години на добу	м. Єнакієве (міськрада)	933,67	93,37
36	Донецька	Шахтарськ	107,9	0,1	24 години на добу	м. Шахтарськ (міськрада)	414,18	41,42
37	Житомирська	Житомир	91,1	0,1	24 години на добу	м. Житомир та Житомирський район	2038,52	203,85
38	Житомирська	Житомир	100,7	0,5	24 години на добу	м. Житомир та прилеглі райони (Андрушівський, Бердичівський, Житомирський, Коростишівський, Червоноармійський, Черняхівський, Чуднівський)	3304,31	330,43
39	Житомирська	Коростень	106,8	0,25	24 години на добу	м. Коростень та Коростенський район	582,04	58,20
40	Житомирська	Овруч	102,1	0,1	24 години на добу	м. Овруч та Овруцький район	392,04	39,20
41	Закарпатська	Ужгород (с.Ярок)	91,6	0,1	24 години на добу	м. Ужгород та Ужгородський район	1108,32	110,83
42	Закарпатська	Ужгород (с.Ярок)	97,9	0,1	24 години на добу	м. Ужгород та Ужгородський район	1108,32	110,83
43	Запорізька	Бердянськ	107,5	0,1	24 години на добу	м. Бердянськ (міськрада) та Бердянський район	905,09	90,51
44	Івано-Франківська	Івано-Франківськ	103,4	0,5	24 години на добу	м. Івано-Франківськ (міськрада) та прилеглі райони (Богородчанський, Галицький, Калуський, Коломийський, Надвірнянський, Тисменицький, Тлумацький)	4562,36	456,24
45	Івано-Франківська	Івано-Франківськ	104,7	0,25	24 години на добу	м. Івано-Франківськ (міськрада) та Тисменицький район	1842,01	184,20
46	Івано-Франківська	Яремче	103,6	0,1	24 години на добу	м. Яремче (міськрада)	123,98	12,40
47	Київська	Київ	72,08	4,0	8 годин на добу (22:00-06:00)	м. Київ та Київська область	12074,68	1207,47
48	Київська	Київ	73,64	5	24 години на добу	м. Київ та область	25658,70	2565,87
49	Кіровоград	Кіровоград	100	0,5	24 години на добу	м. Кіровоград (міськрада) та прилеглі райони (Знам'янський, Знам'янка(міськрада), Компаніївський, Кіровоградський, Маловисківський, Новгородківський)	2628,32	262,83
50	Кіровоград	Ульянівка	103,1	0,25	24 години на добу	смт Ульянівка та Ульянівський район	166,57	16,66
51	Луганська	Ровеньки	104,3	0,1	24 години на добу	м. Ровеньки (міськрада)	530,10	53,01
52	Луганська	Старобільськ	100,2	0,1	24 години на добу	м. Старобільськ та Старобільський район	333,82	33,38
53	Луганська	Сєвєродонецьк	103,3	0,1	24 години на добу	м. Сєвєродонецьк (міськрада), м. Лисичанськ (міськрада)	1520,20	152,02
54	Львівська	Сколе	103,3	0,1	24 години на добу	м. Сколе та Сколівський район	290,21	29,02
55	Львівська	Львів	91,9	0,5	24 години на добу	м. Львів (міськрада) та прилеглі райони (Городоцький, Жовківський, Камя'нсько-Бузький, Пустомитівський,Яворівський)	7160,74	716,07
56	Львівська	Новий Розділ	104,1	0,1	24 години на добу	м. Новий Розділ та Миколаївський район	546,06	54,61
57	Львівська	Дрогобич	106,4	0,1	24 години на добу	м. Дрогобич (міськрада) та Дрогобицький район, м. Трускавець, м. Борислав (міськрада)	1431,87	143,19
58	Львівська	Трускавець	100,6	0,1	24 години на добу	м. Трускавець, м. Дрогобич (міськрада) та Дрогобицький район, м. Борислав (міськрада)	1431,87	143,19
59	Миколаївська	Миколаїв (Варварівка)	69,8	4	15 годин 20 хв на тиждень (пн-пт 06:45-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30; суб 06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00; 18:10-19:00, 20:00-20:30; нед 06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30	м. Миколаїв та прилеглі райони: Жовтневий, Миколаївський, Новоодеський, Очаківський	490,00	49,00
60	Миколаївська	Первомайськ	104,5	0,25	24 години на добу	м. Первомайськ та Первомайський район	619,73	61,97
61	Одеська	Балта	104,5	0,1	152 години 59 хв на тиждень пн-пт (00:00-06:45, 06:54-08:10, 08:29-15:40, 15:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00); суб (00:00-06:10, 06:29-08:10, 08:29-12:40, 12:56-17:45, 17:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00);нед (00:00-06:10, 06:29-08:10, 08:29-15:45, 15:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00)	м. Балта	115,38	11,54
62	Одеська	Красні Окни	70,73	0,1	152 години 59 хв на тиждень (пн-птн 00:00-06:30, 06:30-06:45, 06:54-08:10, 08:29-15:40,15:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00); суб (00:00-06:10, 06:29-08:10, 08:29-12:40,12:56-17:45, 17:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00);нед (00:00-06:10, 06:29-08:10,08:29-15:45, 15:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00)	смт Красні Окни та Красноокнянський район	132,2	13,22
63	Одеська	Любашівка	68,45	0,1	152 години 59 хв на тиждень (пн-птн 00:00-06:30, 06:30-06:45, 06:54-08:10, 08:29-15:40, 15:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00);суб (00:00-06:10, 06:29-08:10, 08:29-12:40, 12:56-17:45, 17:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00); нед (00:00-06:10, 06:29-08:10, 08:29-15:45, 15:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00)	смт Любашівка Любашівський район	193,88	19,39
64	Одеська	Миколаївка	72,74	0,1	152 години 59 хв на тиждень (пн-пт 00:00-06:30, 06:30-06:45, 06:54-08:10, 08:29-15:40, 15:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00); суб (00:00-06:10, 06:29-08:10, 08:29-12:40, 12:56-17:45, 17:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00); нед (00:00-06:10, 06:29-08:10,08:29-15:45, 15:59-18:10, 18:59-20:00, 20:29-24:00)	смт Миколаївка та Миколаївський район	116,51	11,65
65	Одеська	Болград	96,1	0,25	24 години на добу	м. Болград та Болградський район	427,67	42,77
66	Одеська	Ізмаїл	92,2	0,25	24 години на добу	м. Ізмаїл та Ізмаїльський район	805,53	80,55
67	Полтавська	Кременчук	106,0	0,5	24 години на добу	м. Кременчук та Кременчуцький р-н, Комсомольськ (міськрада)	1917,41	191,74
68	Полтавська	Чутове	73,97	0,03	24 години на добу	м. Чутове	37,10	3,71
69	Полтавська	Красногорівка	66,08	4,0	15 годин 20 хв на тиждень (пн-пт 06:45-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30), суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00;18:10-19:00, 20:00-20:30), нед(06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00 20:00-20:30)	с. Красногорівка та прилеглі райони (Великобагачанський, Глобинський, Миргородський, Решетилівський, Семенівський, Хорольський, Шишацький)	193,23	19,32
70	Полтавська	Іскрівка	65,96	0,1	15 годин 20 хв на тиждень (пн-пт 06:45-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30; суб 06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00; 18:10-19:00, 20:00-20:30; нед 06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30	с. Іскрівка та Чутовський район	20,46	2,05
71	Полтавська	Кременчук	73,79	0,03	15 годин 20 хв на тиждень (пн-пт 06:45-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30; суб 06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00;18:10-19:00, 20:00-20:30; нед 06:10-06:30, 08:10-08:30,15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30	м. Кременчук	174,29	17,43
72	Полтавська	Лелюхівка	69,47	0,1	15 годин 20 хв на тиждень (пн-пт 06:45-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30; суб 06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00;18:10-19:00, 20:00-20:30; нед 06:10-06:30, 08:10-08:30,15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30	с. Лелюхівка та Новосанжарський район	30,83	3,08
73	Полтавська	Лохвиця	73,88	0,1	15 годин 20 хв на тиждень (пн-пт 06:45-06:55, 08:10-08:30,15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30; суб 06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00; 18:10-19:00, 20:00-20:30; нед 06:10-06:30, 08:10-08:30,15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30	смт Лохвиця та Лохвицький район	38,30	3,83
74	Полтавська	Полтава	71,21	0,1	15 годин 20 хв на тиждень (пн-пт 06:45-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30; суб 06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00; 18:10-19:00,20:00-20:30; нед 06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30	м. Полтава	236,78	23,68
75	Полтавська	Гадяч	102,1	0,03	15 годин 20 хв на тиждень (пн-пт 06:45-06:55, 08:10-08:30,15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30; суб 06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00; 18:10-19:00, 20:00-20:30; нед 06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30	м. Гадяч	16,90	1,69
76	Полтавська	Полтава	107,2	0,25	24 години на добу	м. Полтава та прилеглі райони (Диканський, Машівський, Новосанжарський, Полтавський, Решетилівський, Чутівський)	3038,53	303,85
77	Полтавська	Полтава	107,8	0,25	24 години на добу	м. Полтава та прилеглі райони (Диканський, Машівський, Новосанжарський, Полтавський, Решетилівський, Чутівський)	3038,53	303,85
78	Полтавська	Гадяч	103,1	0,25	24 години на добу	м. Гадяч та Гадяцький район	369,98	37,00
79	Полтавська	Гадяч	100,9	0,1	24 години на добу	м. Гадяч та Гадяцький район	369,98	37,00
80	Полтавська	Кременчук	107,7	0,25	24 години на добу	м. Кременчук та Кременчуцький р-н, Комсомольськ (міськрада)	1917,41	191,74
81	Полтавська	Кременчук	92,3	0,25	24 години на добу	м. Кременчук та Кременчуцький р-н, Комсомольськ (міськрада)	1917,41	191,74
82	Полтавська	Лохвиця	106,9	0,1	24 години на добу	смт Лохвиця та Лохвицький район	297,32	29,73
83	Рівненська	Кургани	104,0	0,1	24 години на добу	Кургани, Березнівський р-н	371,53	37,15
84	Рівненська	Рівне	68,24	4,0	6 годин на добу (24:00-06:00)	м. Рівне та прилеглі райони (Гощанський, Здолбунівський, Рівненський)	886,30	88,63
85	Рівненська	Рівне	90,4	0,5	24 години на добу	м. Рівне та прилеглі райони (Гощанський, Здолбунівський, Рівненський)	2511,19	251,12
86	Рівненська	Рівне	87,8	0,5	24 години на добу	м. Рівне та прилеглі райони (Гощанський, Здолбунівський, Рівненський)	2511,19	251,12
87	Рівненська	Рівне	90,0	0,5	24 години на добу	м. Рівне та прилеглі райони (Гощанський, Здолбунівський, Рівненський)	2511,19	251,12
88	Рівненська	Рівне	105,7	0,5	24 години на добу	м. Рівне та прилеглі райони (Гощанський, Здолбунівський, Рівненський)	2511,19	251,12
89	Сумська	Суми	89,8	0,5	24 години на добу	м. Суми (міськрада) та Сумський район	2072,41	207,24
90	Сумська	Суми	89,1	0,5	24 години на добу	м. Суми (міськрада) та Сумський район	2072,41	207,24
91	Тернопільська	Тернопіль	91,2	0,5	24 години на добу	м. Тернопіль та прилеглі райони (Збаразький, Зборівський, Козівський, Підволочиський, Теребовлянський,Тернопільський)	3208,51	320,85
92	Тернопільська	Тернопіль	102,3	0,5	24 години на добу	м. Тернопіль та прилеглі райони (Збаразький, Зборівський, Козівський, Підволочиський, Теребовлянський, Тернопільський)	3208,51	320,85
93	Тернопільська	Тернопіль	88,1	0,25	24 години на добу	м. Тернопіль та прилеглі райони (Збаразький, Зборівський, Козівський, Підволочиський, Теребовлянський, Тернопільський)	3208,51	320,85
94	Тернопільська	Бережани	100,6	0,1	24 години на добу	м. Бережани та Бережанський район	259,02	25,90
95	Хмельницька	Хмельницький	105,0	0,25	24 години на добу	м. Хмельницький та Хмельницький район	1785,59	178,56
96	Хмельницька	Полонне	102,3	0,25	24 години на добу	м. Полонне та Полонський район	296,13	29,61
97	Хмельницька	Кам'янець-Подільський	104,8	0,1	24 години на добу	м.Кам'янець-Подільський (міськрада) та Кам'янець-Подільський район	1013,14	101,31
98	Черкаська	Черкаси	100,2	0,25	24 години на добу	м. Черкаси та прилеглі райони (Золотоніський, Черкаський)	2449,64	244,96
99	Черкаська	Черкаси	91,4	0,25	24 години на добу	м. Черкаси та прилеглі райони (Золотоніський, Черкаський)	2449,64	244,96
100	Черкаська	Черкаси	100,6	0,25	24 години на добу	м. Черкаси та прилеглі райони (Золотоніський, Черкаський)	2449,64	244,96
101	Черкаська	Умань	91,5	0,5	24 години на добу	м. Умань та прилеглі райони (Маньківський, Монастирищенський, Тальнівський, Уманський, Христинівський)	1715,17	171,52
102	Черкаська	Буки	106,9	0,5	24 години на добу	м. Буки та Маньківський район	191,39	19,14
103	Черкаська	Буки	104,4	0,5	24 години на добу	м. Буки та Маньківський район	191,39	19,14
104	Чернівецька	Чернівці	67,97	1,0	6 годин на добу (24:00-06:00)	м. Чернівці та область	1882,55	188,26
105	Чернівецька	Чернівці	101,2	0,25	24 години на добу	м. Чернівці та прилеглі райони (Герцаївський, Глибоцький, Заставнівський, Кіцманський, Новоселицький, Сторожинецький)	3800,41	380,04
106	Чернівецька	Путила	102,0	0,03	24 години на добу	м. Путила	19,26	1,93
107	Чернігівська	Новгород-Сіверський	101,0	0,1	15 годин 20 хв на тиждень (пн-пт (06:45-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-18:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	м. Новгород-Сіверський	11,30	1,13
108	Чернігівська	Холми	106,1	0,5	16 годин 35 хв на тиждень (пн-пт 06:30-06:55, 08:10-08:30, 15:40-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); суб (06:10-06:30, 08:10-08:30, 17:45-18:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30); нед (06:10-06:30, 08:10-08:30, 15:45-16:00, 18:10-19:00, 20:00-20:30)	м. Холми та район (Коропський, Корюківський Новгород-Сіверський, Семенівський, Сосницький)	123,72	12,37
109	Чернігівська	Бахмач	71,69	1,0	166 годин 50 хв на тиждень (пн-пт (00:00-06:30, 06:44-24:00); суб-нед 00:00-24:00)	м.Бахмач та прилеглі райони (Бахмацький, Борзнянський, Ічнянський, Коропський)	1002,60	100,26
110	Чернігівська	Чернігів	103,9	0,5	24 години на добу	м. Чернігів та прилеглі райони (Куликівський та Чернігівський)	2247,46	224,75
111	Чернігівська	Холми	103,6	0,1	24 години на добу	м. Холми та Корюківський район	194,65	19,47

а) Ліцензійні умови для мовлення:

Для участі у конкурсі на ефірне мовлення претенденти подають заяву про видачу ліцензії на мовлення та інші документи відповідно до вимог статей 8, 9, 10, 24, 28 Закону України "Про телебачення і радіомовлення".

До пакету документів на участь у конкурсі претенденти долучають копії чинних ліцензій Національної ради на мовлення (у разі наявності).

Конкурсні документи не приймаються без підтвердження сплати конкурсної гарантії (копія платіжного доручення з відміткою банку).

Пакети документів із заявами претендентів зберігаються в Національній раді протягом 3-х місяців з дня підбиття підсумків конкурсу.

б) Вимоги до програмної концепції:

Для загальнонаціональної категорії мовлення :
- обов'язкове розміщення соціально важливих програм;
- не менше одного випуску новин має передаватися з сурдоперекладом;
- обсяг ведення передач українською мовою - згідно з діючими ліцензіями на мовлення;
- рекомендовано розміщення дитячих передач;
- забезпечити цілісність мережі мовлення і програмного наповнення.

Для регіональної категорії мовлення:
- обсяг ведення передач українською мовою згідно з чинним законодавством;
- рекомендовано розміщення дитячих передач.

Для місцевої категорії мовлення:
- обсяг ведення передач українською мовою згідно з чинним законодавством,
- рекомендовано розміщення дитячих передач.

Вимоги до програмної концепції мовлення з використанням 30 ТВК у м. Києві (місцева категорія мовлення):
- обов'язкове розміщення соціально важливих та інформаційно-аналітичних програм;
- рекомендувати розміщення культурно-мистецьких та науково-просвітницьких програм;
- розміщення дитячих передач.

в) Вимоги до організаційно-технічних зобов'язань учасників конкурсу:

Відповідно до вимог статей 12, 20, 24 Закону України "Про телебачення і радіомовлення", претендент на участь у конкурсі надає інформацію про:
- забезпечення високої технічної якості мовлення;
- оператора телекомунікацій (надати протокол про наміри, угоду з оператором телекомунікацій);
- тип передавача;
- перелік обладнання студії, захист студійних приміщень від несанкціонованого доступу;
- стандарт мовлення - аналогове;
- отримання дозволів на експлуатацію РЕЗ мовлення;
- термін початку мовлення та початку оплати за користування радіочастотним ресурсом.

г) Вимоги до фінансових та інвестиційних зобов'язань учасників конкурсу:

Відповідно до статей 25, 26, 31 Закону України "Про телебачення і радіомовлення", фінансові та інвестиційні зобов'язання претендента на участь у конкурсі повинні висвітлювати питання (бізнес-план):
- наявність фінансово-економічних можливостей забезпечувати розповсюдження програм;
- джерела фінансування телерадіоорганізації.

Сплата грошового внеску під конкурсну гарантію здійснює безпосередньо претендент для участі в конкурсі. Не допускається сплата іншою юридичною або фізичною особою. Конкурсні документи не розглядаються без підтвердження сплати конкурсної гарантії (платіжним дорученням).

У разі набрання чинності змін до законодавства щодо нового порядку нарахування ліцензійних зборів (до підбиття підсумків конкурсу), розміри ліцензійних зборів до сплати буде розраховано відповідно до такого порядку.

Реквізити на сплату грошового внеску під конкурсну гарантію, а саме:
Одержувач : УДК у Шевченківському р-ні м.Києва, код ЗКПО 26077968,
р/р № 31115056700011 в ГУДКУ у м. Києві, МФО 820019.
Поле "Призначення платежу": +;2659;101; ; ; ; ; ;
Призначення платежу: Сплата грошового внеску під конкурсну гарантію за канал/частоту _____мовлення, без ПДВ.

Заяви на участь у конкурсі приймаються з 21.01.2011 за адресою: вул. Прорізна, 2, м. Київ, т. 234-97-13
Граничний термін подачі заяв на видачу ліцензії - 18.02.2011.
Граничний термін підбиття підсумків конкурсу - 20.03.2011.

ОГОЛОШЕННЯ

Закрите акціонерне товариство «Краснодонський завод «Автоагрегар»
(код за ЄДРПОУ 00231290)

Повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 11 лютого 2011 року о 14 годині 00 хвилин за адресою: Україна, 94430, Луганська область, смт. Краснодон, вул. Єлісеєнко, Професійний гірничий ліцей № 88. Реєстрація акціонерів (їх представників), які прибудуть для участі у загальних зборах буде проводитися 11 лютого 2010 року з 11 години 00 хвилин до 13 години 45 хвилин за місцем проведення загальних зборів.

Для участі у загальних зборах акціонерів необхідно мати: акціонерам — паспорт, представникам акціонерів — паспорт та довіреність, оформлену згідно вимог чинного законодавства. Телефон для довідок: (06435) 2-08-60.

Порядок денний:

1. Обрання Голови та Секретаря загальних зборів акціонерів.
2. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2010 рік.
3. Звіт Ревізійної комісії за 2010 рік, затвердження висновків Ревізійної комісії.
4. Звіт Наглядової ради за 2010 рік, затвердження висновків Наглядової ради.
5. Затвердження річного звіту і балансу Товариства за 2010 рік.
6. Затвердження порядку розподілу прибутку.
7. Зміна найменування Товариства з Закритого акціонерного товариства «Краснодонський завод «Автоагрегат» на Публічне акціонерне товариство «Краснодонський завод «Автоагрегат».
8. Внесення змін до статуту у зв'язку з приведенням його у відповідність до Закону України « Про акціонерні товариства « шляхом викладення його в новій редакції та затвердження статуту в новій редакції.
9. Прийняття рішення про дематеріалізацію акцій.
10. Обрання депозитарію для обслуговування випуску акцій, форма існування (випуску) яких змінюється з документарної в бездокументарну форму існування (випуску).
11. Обрання зберігача, у якого товариство буде відкривати рахунки в цінних паперах власникам акцій.
12. Визначення дати припинення обігу акцій та відповідно дату ведення реєстру власників іменних цінних паперів незалежним реєстратором.
13. Затвердження протоколу рішення про дематеріалізацію акцій.
14. Затвердження тесту повідомлення про дематеріалізацію акцій для розміщення в офіційному друкарському виданні і персональної розсилки акціонерам та визначення способу повідомлення акціонерів про ухвалення загальними зборами рішення про дематеріалізацію акцій.

Правління Товариства.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, оф.314), та ліквідатор ФОП Доценко Івана Володимировича повідомляють про проведення аукціону з реалізації майна підприємця-банкрута. На аукціон виставляється:

Лот №1: Автомобіль Volkswagen passat. Початкова ціна продажу 158875,00 грн.;

Лот №2: Автомобіль Mercedes - benz ML 320. Початкова ціна продажу 324256,00 грн.;

Лот №3: Трикімнатна квартира № 12, загальною площею 86,6 кв.м., розташована за адресою: Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Комунарів, 84. Початкова ціна продажу 407118,00 грн.

Гарантійний внесок в розмірі 5% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОДАТ "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 24 грудня 2010 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220 32 63. Публічні торги (аукціон) відбудуться 27 грудня 2010 р. об 11.00 за адресою: 69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, оф. 314.

Печатку ТОВ «ГлассПро-Кепітал»
ЄДРПОУ 37062502
вважати недійсною з 03.12.2010 р. в зв'язку з втратою.

Політична партія «Справедлива Україна» змінила дизайн печатки.

У зв'язку з чим, стара печатка Головою Ради Партії Дьяченком С. А. була повернута у Дніпровський РУ ГУ МВС України в м. Києві для її знищення.

03 грудня Дніпровським РУ ГУ МВС України Голові Ради Партії було видано нову печатку Політичної партії «Справедлива Україна» з новим дизайном.

Постановою від 01.12.2010 року, справа № 9/22 Господарського суду Рівненської області (33000, вул. Яворницького, 59, м. Рівне) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Первинної профспілкової організації ЗАТ «Управління будівництва Рівненської АЕС» (код ЄДРПОУ 22561176, м. Кузнецовськ Промзона, 34400) та призначено ліквідатором Прокопчука Олега Михайловича (34400, м. Кузнецовськ, м-н Вараш, 43/5, т. 03636 32220, ліцензія серія АВ 347087 від 10.07.2007 р.).

Комунальне підприємство «Управління житлово-комунального господарства» (07100, м. Славутич Київської області, вул. Військових будівельників, 8, тел. (04579) 6-12-40; т/ф 2-02-27), надало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про намір одержання ліцензії з передачі електроенергії місцевими (локальними) електричними мережами за місцем здійснення заявленої діяльності - Київська область, м. Славутич.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до підпункту 2 пункту 3 статті 74, пункту 1 статті 76, пункту 2, 3 статті 80 Закону України "Про судоустрій і статус суддів», повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково:

Остапчука Дмитра Олексійовича на посаду судді Вищого адміністративного суду України;

Шемети Тетяни Миколаївни на посаду судді апеляційного суду Вінницької області;

Лісовенка Петра Івановича на посаду судді апеляційного суду міста Києва;

Євстаф'євої Тетяни Анатоліївни на посаду судді апеляційного суду Житомирської області;

Склярук Ольги Ігорівни на посаду судді Донецького апеляційного господарського суду;

Зубченко Інни Володимирівни на посаду судді Донецького апеляційного господарського суду;

Кулікової Світлани Василівни на посаду судді апеляційного суду міста Києва;

Тимошенко Катерини Григорівни на посаду судді Апеляційного суду Автономної Республіки Крим;

Ящук Тетяни Іванівни на посаду судді апеляційного суду міста Києва;

Глушка Ігоря Володимировича на посаду судді Львівського апеляційного адміністративного суду;

Хабіб Марії Іванівни на посаду судді Львівського апеляційного господарського суду;

Гриців Віри Миколаївни на посаду судді Львівського апеляційного господарського суду;

Данко Лесі Семенівни на посаду судді Львівського апеляційного господарського суду;

Шевченко Вікторії Валентинівни на посаду судді апеляційного суду Харківської області;

Малієнко Наталії Володимирівни на посаду судді апеляційного суду Луганської області;

Прокопчук Тамари Степанівни на посаду судді Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 09.12.2010 р. по справі № 19/66/10 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Бердянський консервний завод» (71100, Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Промислова, 9/8; код ЄДРПОУ 32581095) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Марчевського Дмитра Ігоровича (Ліцензія - серія АВ № 347209; Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс № 405, тел. (06153) 47-47-8).

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Площа героїв ВВВ, 3-А) від 08.12.10 р. у справі № 21/99б визнано банкрутом Приватне підприємство «Виробничо-комерційна фірма «НВК ЛТД» (ідент. код 36638443; адреса: м. Луганськ, кв. 50 років Жовтня, 22-б) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Кондратенка Павла Олександровича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, ділянка Цупова, 22; ліц. АВ № 499044 від 04.12.09 р.). Заяви кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1 А) постановою від 09.12.2010 р. у справі № Б 24/355-10 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні ПП «ЕДВАН-С-КАПІТАЛ» (код ЄДРПОУ 34366164,49000, м. Дніпропетровськ, вул. Дорожна, б. 6).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Князєва Євгенія Григорівна (ліцензія серія АВ № 547916), тел./факс (056) 370-74-70, адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Гідропаркова, 17/50.

Постановою від 09.12.2010 р. у справі № 21/104(10) Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) визнав банкрутом агросервісне ТЗОВ «Завадківський», с. Росохач Сколівського району Львівської області, код ЄДРПОУ 00854475, відкрив щодо нього ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначений Липський Сергій Іванович, ліцензія серії АВ № 307486 від 17 травня 2007 р. Адреса - 79013, м. Львів, а/с 4389.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 01.12.2010 р. по справі № 5/107/10 Товариство з обмеженою відповідальністю «СВП-ТОРГСНАБ» (код ЄДРПОУ 36622192, юридична адреса: 54025, м. Миколаїв, проспект Героїв Сталінграду, 13-В, кв. 48, п/р 26008003461001, МФО 388335, у філії «Одеська дирекція Індекс-Банк», м. Миколаїв) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Черепенко Вікторію Григорівну (ліцензія серії АБ № 521510 від 06.07.2010 р., поштова адреса: 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а).

Ухвалою господарського суду Полтавської області (адреса: 36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 15.10.2010 р. порушено провадження у справі № 18/92 про визнання банкрутом відкрите акціонерне товариство «Кременчуцька автобаза № 3» (поштова адреса: 39610, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Свіштовська, б. 11, оф. 3, код ЄДРПОУ 01268762; п/р 26003058801 в ПАТ «ПФБ» в м. Кременчук, МФО 331768) та введено процедуру розпорядження майном.

Ухвалою господарського суду Полтавської області від 02.12.2010 р. по справі № 18/92 розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Васильєва Олександра Геннадійовича (ліцензія № 547754 від 06.09.2010 р.; поштова адреса: 39601, м. Кременчук, проїзд Арсенальний, б. 5, кв. 32, тел.: 0963368686).

---

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Прилади для вимірювання електричних величин та іонізувальних випромінювань 33.20.4 (6 лотів) 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, особисто або електронною поштою; 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 12.00 12.01.2011 р.; 3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14.00 12.01.2011 р. 4. Тендерне забезпечення: застава грошових коштів, або банківська гарантія, в розмірі що зазначений в тендерній документації. 5. Додаткова інформація: 5.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; 5.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович.

---

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Прилади контрольні вимірювальні різні 33.20.6 (лічильники електроенергії) 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, особисто або електронною поштою; 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 12.00 13.01.2011 р.; 3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14.00 13.01.2011 р. 4. Тендерне забезпечення: застава грошових коштів, або банківська гарантія, в розмірі що зазначений в тендерній документації. 5. Додаткова інформація: 5.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; 5.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович.

---

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Прилади вимірювальні контрольні різні 33.20.6.:Лот 1: Переносний прибор для виміру електроенергетичних величин та показників електроенергії; Лот 2: Еталонний портативний електролічильник 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, особисто або електронною поштою; 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 12.00 13.01.2011 р.; 3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511 о 15.00 13.01.2011 р. 4. Тендерне забезпечення: застава грошових коштів, або банківська гарантія, в розмірі що зазначений в тендерн ій документації. 5. Додаткова інформація: 5.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; 5.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович.

Уточнення до публікації в газеті «ГУ» від 10.12.10 р. № 234 (4984)

НАСК «Оранта» повідомляє, що у зв'язку із втратою вважати недійсними наступні бланки договорів міжнародного обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів «Зелена картка» - 5866816-5866825.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про припинення ЗАТ «СІМОТЕ» шляхом ліквідації
за рішенням вищого органу.

Найменування: Закрите акціонерне товариство «СІМОТЕ» (код ЄДРПОУ 16477572).

Місцезнаходження юридичної особи: 03126, м. Київ, вул. Героїв Севастополя, 44/10;

14.12.2010 Загальними зборами акціонерів прийнято рішення про ліквідацію ЗАТ «СІМОТЕ» (протокол загальних зборів акціонерів № 1 від 14.12.2010 р.) у зв'язку з повним припиненням діяльності.

14.12.2010 призначено ліквідаційну комісію в складі: Абдуллаєва Вагіфа Гамза огли, код: 2451807191; Джаводов Ікрам Амір огли, код: 2402910158; Ненько Тарас Миколайович, код: 2817205556. Головою ліквідаційної комісії призначено — Ненько Тараса Миколайовича код: 2817205556. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 04080, м. Київ, вул. Фрунзе, 33.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до підпункту 2 пункту 3 статті 74, пункту 1 статті 76 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково:

Єрмакова Юрія В'ячеславовича на посаду судді апеляційного суду Луганської області;

Онищенко Тетяни Іванівни на посаду судді апеляційного суду Автономної Республіки Крим;

Мартюхіної Наталії Олександрівни на посаду судді господарського суду Донецької області;

Літвінової Марини Євгенівни на посаду судді господарського суду міста Києва;

Стригуненка Володимира Миколайовича на посаду судді Балаклійського районного суду Харківської області;

Васяновича Геннадія Миколайовича на посаду судді Первомайського міськрайонного суду Харківської області;

Зіневич Інни Віталіївни на посаду судді Богунського районного суду міста Житомира;

Брегея Романа Івановича на посаду судді Компаніївського районного суду Кіровоградської області;

Рибакової Валерії Віталіївни на посаду судді Нікопольського міськрайонного суду Дніпропетровської області;

Васильчук Олени Василівни на посаду судді Романівського районного суду Житомирської області;

Коляденка Ігоря Васильовича на посаду судді Переяслав Хмельницького міськрайонного суду Київської області;

Хомченко Світлани Іванівни на посаду судді Марганецького міського суду Дніпропетровської області;

Козака Андрія Володимировича на посаду судді Довгинцівського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області;

Бочко Юлії Іванівни на посаду судді Суворовського районного суду міста Херсона;

Селіверстова Сергія Миколайовича на посаду судді Токмацького районного суду Запорізької області;

Ходака Сергія Костянтиновича на посаду судді Дубенського міськрайонного суду Рівненської області;

Вірченко Олени Миколаївни на посаду судді Шахтарського міськрайонного суду Донецької області;

Мальованого Юрія Михайловича на посаду судді Артемівського районного суду Донецької області;

Дрішлюка Андрія Ігоровича на посаду судді Малиновського районного суду міста Одеси;

Грецука Романа Петровича на посаду судді Надвірнянського районного суду Івано-Франківської області;

Патрика Юрія Юрійовича на посаду судді Єланецького районного суду Миколаївської області;

Оздоби Марини Олексіївни на посаду судді Святошинського районного суду міста Києва;

Владимирської Ірини Миколаївни на посаду судді Петровського районного суду міста Донецька;

Барашкова Володимира Валентиновича на посаду судді Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 242 (4992) СЕРЕДА, 22 ГРУДНЯ 2010

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без істотних опадів, лише в східних областях місцями невеликий дощ. Часом туман, у північних областях місцями ожеледь. На дорогах ожеледиця. Вітер південно-західний, 5—10 м/с. Температура повітря вночі 0—6 морозу, вдень від 2 морозу до 3 тепла. У південних, східних областях, на Закарпатті та Прикарпатті вночі 1—6 тепла, вдень 4—9; у Криму вночі 5—10, удень 10—15 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 22 ГРУДНЯ

1833. Народилася Марко Вовчок, класик української літератури. **1857.** У Росії з'явилися перші поштові марки. **1917.** Уряд УНР створив Генеральний секретаріат міжнародних справ. Нині відзначається як День працівників дипломатичної служби. **1938.** Біля південної частини Африки виловлено латимерію — найдавнішу рибу на землі. Ряд, до якого вона належить, вважався вимерлим ще в крейдяний період. **1976.** Здійснив перший політ Іл-86, наймісткіший радянський пасажирський літак (брав на борт до 350 чоловік). **1980.** Пуск першого енергоблока Рівненської АЕС. **2005.** В Україні створено Державну морську лоцманську службу.

А ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО

Раніше чаювали...

Із сіллю

Вперше я скуштував чай у 1933 році. Тоді в Україні був великий голод, а тато відбував заслання у далекій російській тайзі. Коли померла сестричка і ми залишилися з мамою тільки удвох, втекли з села і поїхали до тата. Він відбував вільне заслання, тож міг бувати будь-де, але тільки в межах станції Лузи, що біля Котласа. Там татів знайомий запросив нас «на чашку чаю». Коли ж ми прийшли, господар зауважив, що цукру не має, тому чаюватимемо з сіллю. Тож в одній руці тримали блюдце, з якого сьорбали чай, а в другій — чорний хліб, посипаний сіллю. Той чай із хлібом-сіллю видався нам дуже смачним.

«Вприглядку»

Раніше цукор виготовляли у вигляді великих конусів. У крамницях їх розбивали і продавали кусковий цукор. Перед чаюванням господар, до якого ми якось завітали в гості, поклав на стіл кілька грудок цукру і запитав маму: "Як питимемо чай?» Вона не знала, що відповісти. А він пояснив: «Є три способи: «внакладку», «вприкуску» і «вприглядку». Коли п'ють внакладку, то кладуть грудочку цукру в чашку, а чай п'ють із блюдця. Коли вприкуску, то від грудки цукру потроху відкушують шматочки і запивають їх чаєм. Існували спеціальні металеві кусачки для відкушування цукру.

Пити чай вприглядку — означає тільки дивитися на грудочку цукру. Я довго не вірив, що бувало і таке чаювання, але згодом у словнику С. Ожегова вичитав: «Вприглядку... О чаепитии: без сахара, только глядя на сахар». Тож, здається, в Росії такий спосіб чаювання був поширений.

Без чаю

Після того, як тато відбув заслання, ми жили в Кривому Розі. Батьки будували першу доменну піч, а я навчався у школі. Жили в землянці, дуже бідували, але щодня чаювали без чаю. Щоб окріп не був прозорим, цукор піджарювали на вогні. Від того він робився коричневим і коли розчинявся у окропі, то й напій за кольором був схожим на чай із заваркою. Не знаю, чи мама сама додумалась до такої технології, чи запозичила її...

З дровами

За німецької окупації ми жили в селі біля Умані. Замість чайних листків клали в окріп гілочки малини чи вишні. Тоді квартирував у нас німецький офіцер. Він знав десятків два російських слів і в розмові ті гілочки називав дровами. І дуже дивувався, що ми п'ємо такий чай. А ще мама часто робила чай з липового цвіту, м'яти.

Справжній грузинський чи цейлонський чай ми почали пити тільки в 60-х роках.

Григорій БЕВЗ, пенсіонер.

Посиденьки провела Людмила ОПАНАСЕНКО. (mila@golos.com.ua)

КОНКУРС: РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Може, це був знак?

2006 рік. Їду електричкою Київ—Козятин. Людей мало. У нашому купе троє: я, чоловік моїх років (за 60) і жінка під 50. Розмовляли про різне. Почали з погоди, поступово дійшли до теми, що відчуває людина під час і після клінічної смерті. І тут жінка, зашарівшись, запитала, чи хочемо вислухати її історію. Ми, звичайно, погодилися. І ось що вона розповіла.

До пологового будинку потрапила незадовго до народження пізньої і, як виявилось, єдиної дитини. Лікарі попередили, що пологи можуть бути складними, крім того, є анатомічні ускладнення. Запропонували кесарів розтин. Жінка відмовилась.

Пологи були не тільки важкими, а й призвели до клінічної смерті... Отямилась у палаті. Лікарі разом з медсестрами прийшли привітати її, наче рідну людину. Один з лікарів сказав, збуджено жестикулюючи, що давно не було таких складних пологів, та ще й з клінічною смертю. Жартома запитав: як там, на тому світі?

І жінка цілком серйозно розповіла і про тунель, і про світло у кінці тунелю. А потім вона опинилась у саду дивної краси, до якого зайшла через відчинену браму. По саду ходили жінки в білих шатах. Веселі, красиві, молоді. Двоє з них підійшли і запитали, як вона потрапила до саду. Відповіла, що через відчинену браму. А жінки засміялися, і одна сказала другій: мабуть, святий Петро знову був хмільний і забув закрити браму — і порадили жінці скоріше покинути сад, бо їй ще не час тут бути.

Тільки після того, як розказала це лікарям і жінкам у палаті, вперше дізналася, що за легендою святий Петро володіє ключами від раю.

Жінка закінчила свою розповідь, а потім, повагавшись, згорьованим голосом сказала: «А син уже дорослий, без сім'ї, став алкоголіком. Може, це був знак мені, щоб берегла його від біди?»

Приїхали в Козятин, попрощалися, а в пам'яті лишилася ця історія.

Володимир ЛЕВЧУК.

М'якоти Ізяславського району Хмельницької області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Коментар етнопсихолога

За межею реальності

Поява людини на світ оточена досі незбагненними таємницями, бо ніхто не встановив, коли у тіло вселяється душа. Що розуміє й відчуває дитина, перебуваючи у материнському лоні? Пологи в народній культурі осмислювалися як перехід новонародженого з одного світу в інший.

Цей перехід не завжди був безпечним для обох його учасників. Особливо загрозливими вважалися ще сорок днів після народження. Баба-повитуха часто могла за відомими лише їй ознаками прогнозувати долю дитини, попередити батьків про можливі трагічні події її майбутнього життя. І хоч жінки давно вже народжують дітей у пологових будинках, більшість з них на рівні підсвідомості зберігають знання, успадковані з народної культури. Тому образ апостола Петра, що тримає у руці ключі від раю, міг бути відомим жінці, про яку йдеться в оповіді, через ікони святого, з розповідей бабусь, так само як і переказ про те, що до раю не пускають п'яниць. У момент клінічної смерті цей підсвідомий пласт знань активізувався, і, можливо, таким чином мати передбачила майбутнє свого первістка. Втім, не надаючи цій події належного значення, вона не потурбувалася про те, щоб дитина уникла такої непривабливої долі. Жінка могла приділяти сину більше уваги, молитися, просити у Бога доброї долі для дитини. За народним світоглядом, материнська молитва з дна моря підіймає. І звичайно, святий першоверховний апостол Петро ніколи не зловживав спиртним. У народі його надзвичайно любили та поважали, можливо, саме за хвилини його людської слабкості (трикратне зречення від Христа), з якої святий щоразу піднімався, сходячи до найвищих вершин Духу.

Галина БОНДАРЕНКО.

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Маленька слабкість Нефертіті

Історія пива нараховує сотні тисяч років. Є свідчення, що його цінувала цариця Нефертіті. Любили й варили добре пиво в Київській Русі. Однак традиційного смаку напій набув лише з 1516 року, коли в Баварії було прийнято «закон про чистоту», який не дозволяв використовувати при виготовленні пива інші компоненти, окрім ячменю, хмелю та води.

Суворо пильнували за якістю своєї продукції колись і на пивзаводі старого Кам'янця. Цікаво, що його заснувала жінка. Баронеса Евеліна Юній, оселившись у місті на кам'яному острові, облюбувала для свого дітища місцину на північ від Польської брами. Тут була тоді криниця з чудовою водою. У 1872 році завершили будівництво пивного заводу та зварили перше пиво з ячмінного солоду. Пивоварня видавала за рік 35 тисяч декалітрів пива (декалітр — це 10 літрів). Воно було двох сортів — світле та темне (з карамельного солоду). Розливали напій здебільшого в діжки, але якусь частину й у фірмові пляшки, на яких зазначали власників заводу (перед Першою світовою війною він належав уже спадкоємцям Евеліни Юній).

Заступник начальника міського архіву Юлія Пташник розповіла, що збереглася повна документація цього підприємства. З неї видно, як завод розбудовувався та розвивався і в радянський час, зростав асортимент продукції. Жигулівське, Ризьке, Московське, Українське, Подільське, Ячмінний колос кам'янецького виробництва мали неабиякий успіх. Потужність заводу сягала 600 тисяч декалітрів на рік. Але у 1976 році через аварійний стан підприємство закрили. А обладнання забрали на Хмельницький і Хотинський пивзаводи. Подейкують, дещо потрапило й у брухт. А шкода, бо деяке старе «залізяччя» могло б стати основою музею пивоваріння. У Кам'янці, де нині, як кажуть, музей на музеї, і пивний музей був би не зайвим. Тим часом від пам'ятки індустрії віє пусткою...

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський Хмельницької області.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

ЗООХАЩІ

Тополя-велетень

Фахівці припускають, що Угілецькій тополі **(на знімку)**, яка росте на території Бугринської сільради Гощанського району, більше чотирьохсот років. В обхваті тополя-велетень — 9,06 метра, її діаметр — 2,8, висота — 25—27 метрів.

Цікаво, що через дорогу біля цієї древньої ботанічної пам'ятки зростає ще кілька молодших дерев. Найбільше з них, орієнтовний вік якого 120—130 років, має обхват 2,5 метра, діаметр — 84 сантиметри.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото автора.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Олександр СУСЛЕНКО, Олена СКРИПКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18699

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

